

Vlaams
Parlement

stuk **1639** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 29 mei 2012 (2011-2012)

Voorstel van decreet

van de heren Bart Martens en Robrecht Bothuyne,
de dames Liesbeth Homans, Michèle Hostekint en Sonja Claes
en de heren Marc Hendrickx en Dirk de Kort

houdende wijziging
van het Energiedecreet van 8 mei 2009,
wat betreft de milieuvriendelijke energieproductie

TOELICHTING

I. Algemene toelichting

De voorliggende hervorming van het steunmechanisme voor groene stroom en warmtekrachtkoppeling (WKK) vloeit voort uit de decretaal vastgelegde evaluatie die in 2012 moest plaatsvinden. Die evaluatie is een jaar eerder in gang gezet dan gepland, met als doelstelling een hervormd steunmechanisme in werking te laten treden op 1 januari 2013.

De hoofddoelstelling van het steunbeleid is dat er voldoende wordt geïnvesteerd in de productie van groene stroom en WKK om het Vlaamse aandeel in de Europese doelstellingen voor 2020 inzake hernieuwbare energie op een kostenefficiënte manier te bereiken zonder de Vlaamse economie in het gedrang te brengen. De omschakeling naar meer hernieuwbare energieproductie is noodzakelijk om de uitstoot van broeikasgasemissies en andere schadelijke stoffen te verminderen en om minder afhankelijk te worden van fossiele brandstoffen. De ondersteuning van de sector geeft Vlaanderen ook uitzicht op toekomstgerichte economische groei, technologische innovatie en groene banen.

Om die ambitie waar te maken is het essentieel om:

1. investeerders zekerheid te bieden. Dat betekent onder meer dat er voldoende steun wordt gegeven om investeringen in een technologie rendabel te maken. Voor bedrijven worden de investeringsrisico's beperkt en voor gezinnen wordt de terugverdientijd van een investering binnen een redelijke termijn gehouden;
2. de maatschappelijke kosten zo beperkt mogelijk te houden en verstandig te spreiden. Om het draagvlak voor hernieuwbare energie te vrijwaren en de energiefactuur van gezinnen en bedrijven onder controle te houden, is het van groot belang dat er geen onnodige kosten worden gemaakt. Dat betekent onder meer dat er niet meer steun wordt gegeven dan nodig is en dat de kosten op een billijke manier worden gespreid over de diverse groepen verbruikers. In de spreiding van de kosten zijn zowel de internationale concurrentiekracht van onze ondernemingen als de koopkracht van de gezinnen belangrijke aandachtspunten.

Het huidige regelgevende kader voor de verschillende certificatiesystemen voor ondersteuning van hernieuwbare energiebronnen en warmte-krachtkoppeling wordt voor het Vlaamse Gewest gevormd door het Energiedecreet van 8 mei 2009 en het Energiebesluit van 19 november 2010.

Vanaf het voorjaar 2011 is er een maatschappelijk debat ontstaan over de ondersteuning van milieuvriendelijke energieproductie. Ook in de meeste andere Europese landen is momenteel een evaluatie van de ondersteuningsmechanismen voor milieuvriendelijke energieproductie aan de gang. In de meeste landen leidt dat tot de conclusie dat er belangrijke bijstellingen noodzakelijk zijn.

Het huidige steunsysteem voor de milieuvriendelijke energieproductie in Vlaanderen creëerde een stabiel en voldoende aantrekkelijk investeringsklimaat, wat het mogelijk maakte om voldoende investeringen te stimuleren zodat de doelstellingen van de Vlaamse overheid inzake de productie van stroom uit hernieuwbare energiebronnen (HEB) en door middel van kwalitatieve warmte-krachtkoppelinginstallaties (WKK) bereikt werden. Toch zijn er verschillende redenen voor het evalueren en zo nodig bijsturen van de huidige groenestroom- en warmte-krachtcertificatiesystemen:

- er is ondertussen meer dan acht jaar ervaring opgebouwd met de werking van die systemen, wat het mogelijk maakt om daaruit een aantal beleidsrelevante lessen te trekken;
- door de vaststelling dat de werking van de certificatiesystemen een aantal ongewenste bijeffecten heeft (certificatenoverschot en bijhorende kosten waardoor het

investeringsklimaat onzeker wordt en de kosten in de nettarieven terecht komen) is het onvermijdelijk dat een debat gevoerd wordt over de toekomstige evolutie van de certificaten systemen;

- om het ondersteuningsbeleid voor hernieuwbare energie en kwalitatieve warmtekrachtkoppeling voldoende toekomstgericht en toekomstvast te maken, zijn grondige bijstellingen dus dringend noodzakelijk.

In dit kader moet men rekening houden met de volgende elementen:

- betere afstemming van de ondersteuning op de onrendabele top waardoor de kostenefficiëntie verhoogd kan worden¹;
- maximaal de investeringszekerheid en de marktwerking bevorderen;
- een eerlijke verdeling van de kosten, waarbij rekening wordt gehouden met de impact op alle verbruikers en op de economie.

De SERV maakte in 2011 een rapport² betreffende het certificatenstelsel. In het kader van deze hervormingen werden voorts de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) en het Vlaams Energieagentschap (VEA) geconsulteerd, wat leidde tot een gezamenlijk beleidsadvies.

Er werd meermaals een breed stakeholderoverleg met de betrokken sectoren georganiseerd:

- in 2011 drie bijeenkomsten, op 22 maart, 27 april, 20 juni 2011, aangevuld met een enquête door studie bureau 3 E;
- in 2012 een bijeenkomst op 9 maart 2012.

Bij dit overleg waren onder andere de volgende overheidsinstellingen en stakeholders betrokken: het ABVV, de ACLVB, het ACV, het Agentschap Ondernemen, Agoria, BelPV, Bio-Energieplatform, Biogas-E vzw, de Boerenbond, de BBL, COBELPA, COGEN Vlaanderen, de CREG, het departement EWI, het departement LNE, Essenscia, FEBEG, Febelfin, Febeliec, FEBEM, Fedustria, de KU Leuven, de Minaraad, Molenforum Vlaanderen vzw, de netbeheerders, ODE Vlaanderen, de OVAM, vzw RESCOOP.be, de SERV, de UGent, UNIZO, Vlaams Elektro Innovatiecentrum vzw, Vlaco, Voka, VWEA, het Warmtepompplatform, Wom cvba.

Wijzigingen

De belangrijkste voorgestelde wijzigingen, die verder nog worden toegelicht, zijn gericht op:

1. de verhoging van de kostenefficiëntie:
 - een meer doorgedreven en snel geactualiseerde differentiatie van de ondersteuning tussen verschillende technologieën;
 - een observatorium, ondergebracht bij het Vlaams Energieagentschap, zal zorgen voor de berekening van een actuele en correcte steunhoogte, en de certificatenmarkt volgen;
 - beperking van de steun in de tijd, zowel voor nieuwe als bestaande projecten;
 - de leveranciers mogen enkel nog de werkelijk gemaakte kosten doorrekenen aan hun verbruikers;
 - marktwerking binnen een beperkte bandbreedte;

¹ Subsidiëring op basis van de zgn. ‘onrendabele top’ houdt in dat de hoogte van de steun afhankelijk gemaakt wordt van de rendabiliteit van de installaties. De onrendabele top wordt dan gedefinieerd als het productieafhankelijke gedeelte van de inkomsten dat nodig is om de netto contante waarde van een investering op nul te doen uitkomen.

² SERV-rapport Hernieuwbare Energie d.d. 6 april 2011.

2. een billijke spreiding van de kosten:
 - de impact op de distributietarieven wordt verminderd door via banding de kosten van de minimumsteun voor de netbeheerders weg te werken voor nieuwe installaties en installaties geplaatst in 2012, en de kosten voor eerder geplaatste installaties te beperken door herstel van de certificaatwaarde;
 - de Vlaamse Regering vergoedt de distributienetbeheerders voor het tijdelijk banken van certificaten;
 - grote verbruikers voor wie de energiekosten een belangrijk element zijn in de internationale concurrentiepositie, worden voor een belangrijk deel vrijgesteld van de certificatenverplichting;
3. het verhogen van de investeringszekerheid:
 - beperking van de bandbreedte van de marktwerking tussen de minimumsteun en de boete. Dat verhoogt de investeringszekerheid voor investeerders en verlaagt de kostenrisico's voor het systeem;
 - een duidelijke berekeningsmethode van de onrendabele top verhoogt de transparantie en de investeringszekerheid;
 - een correcte ondersteuning zorgt voor een sterkere groei van de milieuvriendelijke energieproductie in Vlaanderen;
 - tijdelijke banking van certificaten door de netbeheerders vermindert onmiddellijk voor een belangrijk deel de certificatenoverschotten totdat het evenwicht hersteld is;
 - een minimumsteun wordt ook vastgelegd voor installaties die zijn aangesloten op het transmissienet.

II. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Artikel 6, §1, VII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen stelt dat de gewesten in ieder geval bevoegd zijn op het vlak van het energiebeleid voor: de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk is aan 70 kilovolt; de openbare gasdistributie; de aanwending van mijn gas en van het gas afkomstig van hoogovens; de netten van warmtevoorziening op afstand; de valorisatie van steenbergen; de nieuwe energiebronnen met uitzondering van de energiebronnen die verband houden met kernenergie; de terugwinning van energie door de nijverheid en andere gebruikers; het rationeel energieverbruik.

Artikel 2

De bijstellingen die aan de groenestroom- en warmte-kraachtcertificatensystemen worden voorgesteld noodzaken tot het invoeren van een aantal nieuwe definities en een aantal aanpassingen aan eerder gehanteerde definities.

Het begrip bandingfactor wordt in de nieuwe steunregeling geïntroduceerd met de bedoeling de financiële ondersteuning beter af te stemmen op de steun die nodig is om het project voldoende rendabel te maken.

De invoering van de bandingfactor leidt ertoe dat niet voor iedere 1000 kWh groene stroom nog een groenestroomcertificaat zal worden toegekend. Een projecttype dat bij een vooropgestelde marktwaarde (bandingdeler) van het groenestroomcertificaat van 97 euro maar een onrendabele top heeft van 48,5 euro, zal maar voor iedere productie van 2000 kWh een groenestroomcertificaat ontvangen. Deze bijstelling in de ondersteuningsaanpak noopt tot een aantal aanpassingen aan bestaande definities.

Een belangrijke oorzaak van het huidige zeer grote WKK-certificatenoverschot is de toekenning van extra, niet geplande WKK-certificaten onder het regime van ingrijpende wijziging. WKK-installaties krijgen maximale steun gedurende vier jaar, die daarna snel daalt en stopt na tien jaar. Onder het begrip ingrijpende wijziging, gedefinieerd in het Energiedecreet is het mogelijk toch opnieuw een volledig steunpakket te krijgen. De huidige definitie luidt als volgt:

“68°/2 ingrijpende wijziging: wijziging van een warmte-krachtinstallatie, waarbij minstens voldaan is aan een van de volgende voorwaarden:

- a) de relatieve primaire energiebesparing, uitgedrukt in procenteenheden, stijgt met minstens 5 procenteenheden, waarbij de relatieve primaire energiebesparing wordt berekend op basis van de referentierendementen die voor de bestaande warmte-krachtinstallatie werden vastgelegd;
- b) de warmte-krachtinstallatie vervangt een warmte-krachtinstallatie die ouder is dan tien jaar voor motoren en twintig jaar voor turbines. Daarbij moet minstens de motor of de turbine vervangen worden door een nog niet gebruikte motor of turbine;
- c) het elektrisch of mechanisch vermogen neemt toe met minstens 25%, terwijl de relatieve primaire energiebesparing ook toeneemt.”.

Vooraf de mogelijkheden a) en c) leiden vaak tot extra aanpassingen zonder grote investeringen, waardoor de hele installatie opnieuw voor volledige steun in aanmerking kan komen. In de voorgestelde nieuwe definitie worden daarom de mogelijkheden a) en c) geschrapt.

Om maximale investeringszekerheid te bieden, wordt een duidelijke startdatum gedefinieerd die bepaalt welke steunvoorwaarden gelden voor een bepaald project. De startdatum is de datum waarop een project over de milieu- en bouwvergunning beschikt, indien deze vereist zijn, en er een certificataanvraag is ingediend bij de VREG. De investeerder krijgt de garantie dat de steunregeling voor zijn project gedurende drie jaar ongewijzigd blijft. Voor de realisatie van zonne-energieprojecten is die periode beperkt tot twaalf maanden.

Artikel 3

De VREG krijgt een nieuwe rapportageverplichting. De VREG zal jaarlijks voor 30 juni een rapport moeten publiceren over de naleving van de nieuwe verplichting, vermeld in artikel 7.1.15, door iedere leverancier in het Vlaamse Gewest gedurende de voorbije inleveringsperiode, vermeld in artikel 7.1.10, §1, en artikel 7.1.11, §1. Idealiter neemt de VREG die rapportage mee op in de bestaande rapporten, vermeld in artikel 3.1.3, eerste lid, 4°, d) en e), van het Energiedecreet. Deze punten d) en e) betreffen respectievelijk de rapportering over de gewogen gemiddelde kosten van de groenestroom- en warmtekrachtcertificaten, en het aantal beschikbare en ingeleverde certificaten.

Artikel 4 en 6

Er wordt voorgesteld om aan het certificatenstelsel een aantal belangrijke bijstellingen aan te brengen om de steunverlening beter af te stemmen op de steun die nodig is om het project voldoende rendabel te maken.

Eindigheid

Momenteel worden de meeste groenestroomproducenten zonder beperking in de tijd ondersteund. Voor zonne-energie is de steunduur al beperkt tot de periode van de minimumsteun.

De onrendabele topberekening houdt rekening met de afschrijvingsperiode en biedt gedurende die periode steun. Indien de steunhoogte wordt afgestemd op de berekening van de onrendabele top is het logisch dat de steun ook stopt na de afschrijvings- en steunperiode, omdat dan de vooropgestelde rendabiliteit is bereikt.

Om de kostenefficiëntie van de steunregeling te verhogen, wordt eindigheid van de steun ingevoerd voor alle technologieën.

Het voorgestelde artikel beoogt de steunefficiëntie te verhogen door de periode van de certificatensteun te beperken zonder, in het kader van de rechtszekerheid, de decretaal aangegane engagementen aan te tasten.

Er moet daarbij een onderscheid worden gemaakt tussen drie mogelijke situaties:

1. een installatie met startdatum voor 1 januari 2013 is niet in aanmerking gekomen voor een minimumsteungarantie: er worden enkel groenestroomcertificaten toegekend voor een periode van tien jaar na de eerste ingebruikname;
2. een installatie met startdatum voor 1 januari 2013 is in aanmerking gekomen voor een minimumsteun: groenestroomcertificaten kunnen worden toegekend voor een periode van tien jaar na de eerste ingebruikname, of voor de periode waarvoor de minimumsteun werd gegarandeerd, indien die laatste periode langer loopt. De daarvoor decretaal aangegane engagementen worden daardoor gerespecteerd;
3. de installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013: groenestroomcertificaten worden toegekend voor de afschrijvingsperiode die voor het projecttype wordt gehanteerd in de onrendabele topberekening.

In geval 1 en 2 kan een exploitant een verlenging van de steun aanvragen voor de periode die hij nodig heeft om het aantal certificaten te verkrijgen dat volgens de onrendabele topberekening (OT-berekening) noodzakelijk is om de rendabiliteit te bereiken die in de berekening is vooropgesteld. Daarbij zal de verlenging gebeuren totdat het aantal vollasturen is bereikt dat voor de betreffende projectcategorie en overeenstemmend met het initieel geïnstalleerde nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen werd gehanteerd.

Vollasturen in de onrendabele topberekeningen (in draaiuren/jaar) uit de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) (2005, toe te passen voor installaties in gebruik genomen voor 2010 of waarvoor de studie uit 2009 geen geactualiseerde berekening bevat) en VITO (2009, toe te passen voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 januari 2010):

Technologie	Draaiuren (2005)
Onshore wind(0,5 MW tot 1,5 MW;> 1,5 MW)	1.580
Meestook biomassa kolencentrale	7.000
Stortgas	4.566
RWZI/AWZI	1.006
Pure plantaardige olie	3.000
Co-vergisting	7.500
Afvalverbrandingsinstallatie	7.800

Technologie	Draaiuren (2009)
Covergisting	
Mest-landbouwgerelateerde stromen	7.200
Overige stromen	7.200
Voorgisting bestaande GFT-comp.	7.200
GFT met nacompostering	7.600

Biomassa ombouw kolencentrale	
Bijstook tot 60%	7.800
Ombouw 100%	7.000
Biomassa	
5,3 MW	7.900
9,8 MW	7.900
Wind	
5 kW	354 / 1.172
300 kW	1.581
2 MW	1.780

Op die manier blijft de rendabiliteit voor bestaande installaties gegarandeerd. Wel zal de installatie geïnstalleerd moeten zijn volgens de regels van de kunst om voor de steun in aanmerking te komen. Op die wijze wordt vermeden dat slecht geïnstalleerde installaties de aanvullende steun kunnen genieten. Voorts moet het tekort een minimaal percentage bedragen ten opzichte van de oorspronkelijk te verwachten steun. Op die manier wordt voorkomen dat de VREG en het observatorium een zware administratieve last opgelegd krijgen omdat ze voor installaties een heel beperkt aantal certificaten aanvullend moeten toekennen. Voor zonnepanelen geldt die verlenging niet omdat de exploitant zelf verantwoordelijk was voor een voldoende optimale plaatsing om het rendement te bereiken dat hij voldoende achtte, en de productie daarbij nauwkeurig kan worden ingeschat.

In geval 1 en 2 kan een exploitant na de eerste steunperiode ook verdere steun aanvragen indien die noodzakelijk is. Daarbij wordt een steunniveau bepaald op basis van een OT-berekening die rekening houdt met de oorspronkelijke investeringen of extra investeringen die nog niet zijn afgeschreven. Daarbij wordt de bij aanvang gekozen afschrijvingsperiode voor de investering gehanteerd. De extra investeringen komen echter enkel in aanmerking, voor zover die uitgaven betrekking hebben op werkzaamheden die worden gerealiseerd voor 1 januari 2013. Op die wijze wordt enerzijds vermeden dat er na de aankondiging van de in dit decreet vervatte maatregelen nog een rush van aanpassingen wordt gedaan met de bedoeling het moment van de eindigheid nog uit te stellen, en anderzijds worden al aangegane engagementen gevalideerd. Dergelijke werkzaamheden moeten voorts ook daadwerkelijk uitgevoerd zijn alvorens de reguliere steunperiode verstreken is. Er wordt, om de administratieve last te beperken, een drempel ingevoerd zodat nog niet afgeschreven investeringen met een beperkte omvang echter niet in aanmerking komen. Ook als er enkel nog brandstofkosten overblijven, worden een onrendabele top en bandingfactor berekend en kan de installatie nog gedurende de aanvullende steunperiode (maximaal dus twee keer vijf jaar) certificaten krijgen.

De VREG wordt belast met de controle of een dergelijke installatie met startdatum voor 1 januari 2013 in aanmerking komt voor extra ondersteuning.

Voor installaties in geval 3, met startdatum vanaf 1 januari 2013, kan de Vlaamse Regering beslissen om ook gedurende een aanvullende periode steun toe te kennen, en in voorkomend geval de voorwaarden, de periode en de berekeningsmethode voor de bandingfactor vastleggen. In elk geval moet de regering er in dat kader op toezien dat er geen situatie ontstaat waarbij een grotendeels afgeschreven installatie die met weinig subsidies groene stroom kan blijven produceren, wordt vervangen door nieuwe installaties die veel subsidies behoeven.

Banding van steun

Een belangrijke vernieuwing betreft de invoering van het bandingprincipe waarbij de steun wordt gedifferentieerd per technologie (en, waar relevant, naar schaalgrootte of pro-

jecttype) door meer of minder certificaten toe te kennen per geproduceerde MWh groene stroom en de steun daardoor beter af te stemmen op de OT-berekening.

De groenestroomcertificaten worden toegekend door de VREG op basis van een bandingfactor die voor een bepaalde representatieve technologie en schaalgrootte wordt berekend.

De Vlaamse Regering kan ook projectcategorieën vastleggen waarvoor per project een specifieke onrendabele top en bandingfactor worden bepaald. In de eerste plaats kan men denken aan grootschalige projecten (bijvoorbeeld meer dan 20 MW_{el} voor groenestroomproductie en meer dan 50 MW_{el} voor WKK-installaties).

Voor installaties die niet tot de vastgelegde representatieve projectcategorieën behoren, of die de Vlaamse Regering voldoende belangrijk acht om er een specifiek steunniveau voor te bepalen, kent de VREG groenestroomcertificaten toe op basis van een extra te bepalen of projectspecifieke bandingfactor. Voor projecten waarvoor een projectspecifieke bandingfactor wordt bepaald, moet het observatorium een marktanalyserapport opstellen.

Dat marktanalyserapport moet minstens de volgende informatie bevatten:

- de geraamde specifieke onrendabele top voor de installatie;
- de impact van het toekennen van certificaten aan de installatie op de certificatenmarkt en op de verwachte marktprijs voor een groenestroomcertificaat;
- de impact op de meest recente prognose voor de groenestroomproductie en de quota-doelstellingen die daarop zijn gebaseerd.

Op basis van dat marktanalyserapport kan de Vlaamse Regering de eventueel nodige regelgevende initiatieven nemen om een stabiel investeringskader verder te garanderen.

Voor elke technologie die het beleid wil ondersteunen, wordt jaarlijks een steunpad voor een periode van drie jaar geraamd op basis van de onrendabele toppen, waarbij gebruik wordt gemaakt van het geoptimaliseerde OT-model zodat de vooropgestelde steun zo dicht mogelijk aansluit bij de verwachte evoluties van de technologieparameters. De parameters van het OT-model worden op een transparante manier vastgelegd. Om een duidelijk investeringskader te garanderen, legt de Vlaamse Regering zowel de berekeningsmethode als de te hanteren parameters in de berekeningsmethode gedetailleerd vast. Wat deze parameters betreft, zal zoveel mogelijk verwezen worden naar algemene en publiek beschikbare gegevens, zoals bijvoorbeeld beursindicatoren voor elektriciteit en (fossiele) brandstoffen. Enkel waar geen op voorhand definieerbare indicatoren vast te leggen zijn, zal het onafhankelijke observatorium op basis van de aanwezige expertise, en zoveel mogelijk objectief onderbouwd, nog eigen aannames moeten maken.

Ook voor lopende projecten waarvoor een bandingfactor moet worden berekend, zal de steun jaarlijks bijgestuurd worden afhankelijk van een gewijzigde elektriciteitsprijs indien er een wijziging van de bandingfactor is met meer dan 2% ten opzichte van de geldende bandingfactor. De elektriciteitsprijs is immers een belangrijke factor in het bepalen van de onrendabele top waarvoor goede indicatoren bestaan. Voor andere factoren die kunnen wijzigen tijdens de exploitatieperiode, is het vaak moeilijker prijsevoluties vast te leggen. Voor biomassaprijzen zijn bijvoorbeeld veel minder algemeen geldende indicatoren bekend, zeker rekening houdend met de brede range verschillende biomassastromen en biomassakaracteristieken die op de markt zijn. In dit geval wordt er rekening mee gehouden dat biomassa ook een substituut is voor fossiele brandstoffen en dus globaal genomen dezelfde tendens volgt, die ook gekoppeld is aan de elektriciteitsprijzen. Daarbij wordt geraamd dat duurdere fossiele brandstoffen leiden tot hogere elektriciteitsprijzen (meer inkomsten voor groenestroomproducenten) en gepaard gaan met hogere biomassaprijzen (meer uitgaven voor groenestroomproducenten), waardoor de totale impact op de onrendabele toppen en bandingfactoren beperkt blijft, en een actualisatieoefening zou leiden tot hogere administratieve kosten in verhouding tot de efficiëntiewinsten. Ook voor WKK-

installaties worden stijgende brandstofprijzen (hogere kosten voor WKK-exploitant) voor een belangrijk deel gecompenseerd door hogere elektriciteitsprijzen die daarmee gepaard gaan (hogere inkomsten). Voor lopende biomassa-projecten en WKK-projecten wordt daarom de onrendabele top niet geactualiseerd.

Die bijsturing en verfijning van het certificatenstelsel vergt heel wat extra initiatieven van een cel binnen het Vlaams Energieagentschap, die zal fungeren als observatorium en van de VREG. Daarvoor wordt in extra personeel voorzien.

Het extra takenpakket bestaat uit:

- het opstellen en het volgen van de prognoses inzake milieuvriendelijke energieproductie 2020 en 2030 om voor het certificatenstelsel op een onderbouwde manier ambitieuze maar haalbare quotadoelstellingen te kunnen vastleggen en tijdig de nodige bijsturingvoorstellen te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Regering;
- tegen 31 maart bepalen van de brutogroenestroomproductie in het Vlaamse Gewest voor het voorgaande jaar conform de definities en rapporteringsvereisten, vastgelegd in het kader van richtlijn 2009/28;
- het beheren en toepassen van het model voor de berekening van de onrendabele top (het OT-model voor nieuwe en bestaande installaties);
- het bepalen van de actuele prijs van elektriciteit, fossiele brandstoffen en biomassa en een prognose op korte termijn (groeivoet voor de volgende vijf jaar);
- de evaluatie van de leercurve van de verschillende hernieuwbare energietechnologieën;
- de behandeling van strategische en innovatieve investeringsprojecten waarvoor een marktanalyserapport aan de Vlaamse Regering moet worden voorgelegd;
- de impact van het beleid op de Vlaamse economie;
- het belanghebbendenmanagement;
- minstens jaarlijkse rapportering over de parameters en resultaten van de onrendabele-topberekeningen;
- beleidsvoorstellen uitwerken om de ondersteuning maximaal af te stemmen op de onrendabele top;
- het behandelen van de aanvragen met betrekking tot het verlengen van de steunperiode voor installaties met startdatum voor 1 januari 2013;
- extra administratie (bijvoorbeeld uitwerken van vertrouwelijkheidsclausule tussen bedrijven en de overheid om gegevensuitwisseling mogelijk te maken).

De Vlaamse Regering moet voor de ondersteuning van die taken een beroep kunnen doen op de expertise van VEA en VREG. Een goede bepaling van de onrendabele top vormt immers de basis om een goed ondersteuningsmechanisme uit te bouwen. Een goede en gestructureerde controle van het ondersteuningssysteem en de impact ervan moet ervoor zorgen dat de ondersteuning maximaal effectief en efficiënt verloopt.

In concreto zal het te volgen proces voor de vastlegging van de bandingfactoren de volgende stappen doorlopen:

- het observatorium past in overleg met stakeholders een geoptimaliseerd OT-model toe. Dat OT-model, vastgelegd door de Vlaamse Regering, houdt minstens rekening met de volgende parameters: investeringskosten, afschrijvingsperiode, brandstofkosten en elektriciteitsprijs;
- het observatorium controleert alle parameters die een invloed hebben op het resultaat van het OT-model van nabij. Minstens jaarlijks (twee keer per jaar voor zonne-energie) stelt het observatorium een rapport op met een inschatting van de OT per projecttype voor de komende drie jaar. Voor zonne-energie is een frequentere actualisatie noodzakelijk vanwege de snellere evolutie van de investeringskosten en de daaruit volgende onrendabele top dan voor andere hernieuwbare energiebronnen;
- omtrent dit rapport wordt door het observatorium een stakeholderoverleg georganiseerd. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende het voorwerp, de methode en de deelnemers aan het stakeholderoverleg. Na analyse en eventuele verwerking van de ontvangen feedback, wordt het rapport afgerond;

- het observatorium berekent voor de overgebleven projecttypes de bandingfactoren op basis van de berekende onrendabele toppen en de bandingdeler;
- op basis van het regelmatige rapport van het observatorium worden de bandingfactoren meegedeeld aan de Vlaamse Regering en de minister bevoegd voor Energie.

De Vlaamse Regering legt de methodologie vast die moet worden gevolgd, en kan bepalen dat bepaalde parameters niet boven een vastgelegde maximumwaarde mogen uitstijgen. Zo kan bijvoorbeeld de stijging van de biomassaprijs, of de bandingfactor in zijn geheel worden beperkt omdat de Vlaamse Regering van oordeel is dat het boven een bepaalde plafondprijs niet meer in haar beleidsvisie past om de groenestroomproductie te ondersteunen.

De Vlaamse Regering zal door het vastleggen van de parameters (bijvoorbeeld de internal rate of return en brandstofprijzen) voor de berekening van de onrendabele toppen prioriteiten leggen, bijvoorbeeld om te garanderen dat in de eerste plaats het potentieel van de goedkoopste technieken volledig wordt benut door daarvoor de grootste stimulans te bieden, en voor duurdere technieken een lagere rendabiliteit te bepalen.

Ook zal men bij het vastleggen van de parameters en bandingfactoren rekening houden met de impact op andere beleidsdomeinen, bijvoorbeeld het afvalstoffenbeleid.

De verdere procedure voor aanpassing van de bandingfactoren zal worden vastgelegd bij de verdere uitwerking van de voorliggende hervorming in een wijziging van het Energiebesluit, met uitzondering van de aanpassing aan lopende projecten, die van kracht wordt 1 maand na de publicatie van het rapport. Het rapport dat het observatorium meedeelt aan de Vlaamse Regering, zal vervolgens door de minister, bevoegd voor de energie, bekrachtigd worden via een ministerieel besluit. Als de minister, bevoegd voor de energie, wil afwijken van de aangepaste bandingfactoren die zijn opgenomen in het rapport, legt de minister een voorstel tot beslissing voor aan de Vlaamse Regering die motiveert waarom ze afwijkt van het rapport.

Indien door het observatorium wordt vastgesteld dat er een structureel overschot of tekort aan certificaten ontstaat en de verwachte marktprijs voor het certificaat structureel afwijkt van de gemaakte inschatting op basis van boeteprijs en marktevenwicht, wordt dat gerapporteerd aan de Vlaamse Regering en kunnen op basis daarvan aanvullende maatregelen genomen worden zodat de markt weer in evenwicht komt, bijvoorbeeld door voor nieuwe installaties de bandingfactoren bij te sturen of de quotadoelstellingen aan te passen.

De Vlaamse Regering kan voor installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 bepalen dat voor projecttypes met aanzienlijke operationele kosten ook nog certificaten worden toegekend na verloop van de normale certificatenperiode die gebaseerd is op de afschrijvingsperiode. In eerste instantie wordt daarbij gedacht aan biomassaprojecten die vrij aanzienlijke brandstofkosten kunnen hebben. De hoogte van die aanvullende certificatensteun zal eveneens worden bepaald op basis van een OT-model. Dat specifieke OT-model voor bestaande installaties wordt eveneens in een regelgevend kader (besluit van de Vlaamse Regering) vastgelegd. Dat OT-model voor bestaande installaties houdt minstens rekening met de volgende parameters: vervangingsinvesteringskosten, elektriciteitsprijs, brandstofprijs en onderhoudskosten. Het observatorium controleert alle parameters die een invloed hebben op het resultaat van het OT-model van nabij. Indien zich wijzigingen in de parameters voordoen, worden de nieuwe berekeningen ook opgenomen in het rapport dat het observatorium opstelt en waarover een stakeholderoverleg wordt georganiseerd (cf. supra).

Concreet kan dat voor een type van vergistingsinstallatie er bijvoorbeeld toe leiden dat gedurende tien jaar per 1000 kWh geproduceerde groene stroom een groenestroomcer-

tificaat wordt toegekend (OT = bandingdeler). Na tien jaar is de installatie afgeschreven maar is bijvoorbeeld een standaard vervangingsinvestering in een nieuwe biogasmotor noodzakelijk om de installatie nog operationeel te kunnen houden. Ook de te verwerken biomassa betekent substantiële operationele kosten, zodat het OT-model aangeeft dat de OT 1/5 van de bandingdeler bedraagt. Voor de installatie zal dan nog gedurende de nieuwe afschrijvingsperiode een certificaat worden toegekend per 5000 kWh geproduceerde groene stroom. Ook voor die periode kan de Vlaamse Regering drempels vastleggen inzake de berekeningsparameters voor de onrendabele top of voor de bandingfactor in zijn geheel.

Ter verduidelijking wordt hieronder aangegeven welke onrendabele toppen en overeenstemmende bandingfactoren zullen moeten worden gepubliceerd na elke actualisatie, bijvoorbeeld in jaar n.

Voor nieuwe projecten wordt de noodzakelijke steun geraamd voor projecten met startdatum tijdens de drie volgende kalenderjaren:

OT/BF startdatum	Technologie x	Technologie y	Gebaseerd op:
Jaar n+1			Investering jaar n+x
Jaar n+2			Elektriciteitsprijs n+x
Jaar n+3			Brandstofprijs n+x
			Andere OT-parameters n+x

Voor lopende projecten tijdens hun oorspronkelijke afschrijvingsperiode wordt de noodzakelijke steun voor projecten met startdatum tot jaar n geactualiseerd voor jaar n+1, enkel in het geval er voor de projectcategorie geen brandstofkosten van toepassing zijn in de berekeningsmethode voor de onrendabele top.

OT/BF startdatum	Technologie x	Technologie y	Gebaseerd op:
2013			Oorspronkelijke investeringskosten
...			Elektriciteitsprijs n+1
Jaar n			

Voor lopende projecten die extra steun ontvangen na de oorspronkelijke afschrijvingsperiode, wordt de noodzakelijke steun geactualiseerd voor jaar n+1 (eveneens enkel in het geval er voor de projectcategorie geen brandstofkosten van toepassing zijn in de berekeningsmethode voor de onrendabele top) of berekend voor de afschrijvingsperiode van de eventuele vervangingsinvestering.

Overgangsmaatregel voor groenestroomcertificaten voor zonne-energie die aan de netbeheerder in het kader van de minimumsteun worden aangeboden

Voor bepaalde technologieën zorgt de opkoopplicht voor de netbeheerders momenteel voor zeer hoge kosten. De kosten van de groenestroomcertificaten die niet op de markt worden verkocht, maar aan de distributienetbeheerder tegen de minimumvergoeding worden aangeboden, worden immers in de nettarieven van de betrokken netbeheerders doorgerekend tegen de verplichte prijs minus de marktprijs, aangezien de netbeheerder ze verder op de markt verkoopt. De kosten van de door de netbeheerder vermarkte certificaten worden verder doorgerekend, zoals bepaald in het decreet.

Door het invoeren van banding zal in de toekomst voor nieuwe installaties de druk van minimumsteun op de tarieven verdwijnen. Een performant bandingsysteem zal er immers voor zorgen dat het niet nodig zal zijn om een beroep te doen op de minimumsteun. Het bandingprincipe zal echter pas ingaan vanaf 2013, waardoor de kosten van de in 2012 geïnstalleerde zonnepanelen nog zou moeten worden doorgerekend in de distributienetta-

rieven. Er wordt beslist een overgangsregeling te treffen die ervoor zorgt dat het banding-principe met terugwerkende kracht van toepassing is op zonnepanelen, geplaatst vanaf 1 januari 2012. Het uitgangspunt is dat die maatregel er mee voor zorgt dat de impact op de nettarieven als gevolg van de minimumsteun voor zonnepanelen beperkt wordt en gedeeltelijk doorgeschoven wordt naar de leverancierscomponent.

De groenestroomcertificaten voor installaties die elektriciteit opwekken uit zonne-energie, met startdatum vanaf 1 januari 2012 tot 31 december 2012, en die zijn ingediend bij de netbeheerder tegen de minimumsteun zoals bepaald in het decreet, levert de netbeheerder in bij de VREG. De VREG kent in ruil een aantal groenestroomcertificaten toe aan de netbeheerder dat gelijk is aan het aantal ingeleverde certificaten, vermenigvuldigd met de minimumsteun die van toepassing was en gedeeld door de bandingdeler. Op die manier worden de principes van het bandingsysteem toegepast op die certificaten. Certificaten, ingeleverd bij Elia voor de minimumprijs die bepaald is in de federale Elektriciteitswet, komen daarvoor niet in aanmerking.

Door die inruiloperatie is er wel een effect op de voor de certificatenverplichting beschikbare certificaten. Daarom wordt voorzien in een aanpassing van het quotum doordat enerzijds de groenestroomcertificaten die de netbeheerders ontvangen van de VREG, voor 75% worden beschouwd als toegekende en aanvaardbare groenestroomcertificaten voor het bepalen van B_{tot} , vermeld in artikel 7.1.10, voor het kalenderjaar waarin de netbeheerder ze verkoopt, en anderzijds de door de netbeheerder bij de VREG ingeleverde 'oude' certificaten worden 'vernietigd'.

Daarnaast is de Vlaamse Regering met de netbeheerders overeengekomen dat de netbeheerders in 2012 een dossier voor het verkrijgen van een netvergoeding zullen voorleggen aan de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) voor PV-installaties op laag- en middenspanning. Die vergoeding zal afhankelijk zijn van de netkosten die worden gecreëerd. De vergoeding vervangt eventueel bestaande injectietarieven.

Minimumaandeel hernieuwbare energie in gebouwen

Artikel 13.4 van de Europese richtlijn 2009/28/EG bepaalt dat de lidstaten tegen uiterlijk 31 december 2014 in de bouwvoorschriften eisen dat in nieuwe gebouwen en bestaande gebouwen die ingrijpend worden gerenoveerd, minimumniveaus van energie uit hernieuwbare bronnen worden gebruikt. De Vlaamse Regering zal die verplichting omzetten via de integratie van deze eis in de energieprestatieregelgeving, wat betreft nieuwbouw en voor bepaalde 'ingrijpende renovaties'³. Om aan deze eis te voldoen krijgt de bouwheer de keuze tussen een thermisch zonne-energiesysteem (zonneboiler), een fotonvoltaïsch zonne-energiesysteem (zonnepanelen), een biomassaketel of biomassakachel voor verwarming, een warmtepomp, een aansluiting op stadsverwarming of -koeling of een participatie in een project voor de productie van hernieuwbare energiebronnen.

De Vlaamse Regering is evenwel van mening dat wanneer het gaat om de installatie van hernieuwbare energie op of bij een nieuw te bouwen of ingrijpend gerenoveerd kantoor-, school- en woongebouw er geen specifieke steun mag worden verstrekt voor het voldoen aan een wettelijke minimumvereiste.

Het groenestroomcertificatensysteem is een steunmechanisme met een specifieke steun per technologie. De facto is een fotonvoltaïsch zonne-energiesysteem de enige technologie binnen de keuzemogelijkheden die de bouwheer van de regelgever heeft gekregen om aan die verplichting te voldoen en waarvoor thans ook nog groenestroomcertificaten worden

³ Met ingrijpende renovaties worden bedoeld deze werkzaamheden waarvoor in het kader van de energieprestatieregelgeving een E-peileis van toepassing is, te weten de heropbouw, vermeld in artikel 9.1.15 van het Energiebesluit, en de grote uitbreidingen, vermeld in artikel 9.1.16, §2, van het Energiebesluit.

verstrekt. Om die redenen wordt voorgesteld om binnen dit kader voor de opwekking van elektriciteit uit zonne-energie voor kantoor-, school- en woongebouwen geen groenestroomcertificaten meer te verstrekken. Zij zullen echter wel nog altijd, conform artikel 7.1/1.1 van het Energiedecreet, garanties van oorsprong krijgen.

Die maatregel is voor het eerst van toepassing op de opwekking van elektriciteit uit zonne-energie voor kantoor-, school- en woongebouwen waarvoor de melding gedaan wordt of de stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd vanaf 1 januari 2014. Gelet op de ratio legis van die bepaling zal men voor het installeren van zonnepanelen buiten het kader van nieuwbouw en ‘ingrijpende renovatie’ nog altijd groenestroomcertificaten kunnen krijgen.

De VREG is belast met het toezicht op die verplichting.

Artikel 5

Het warmte-krachtcertificatensysteem wordt volledig gelijklopend met het groenestroomcertificatensysteem bijgestuurd.

Voor de bestaande installaties (startdatum voor 1 januari 2013) wordt evenwel, in tegenstelling tot de installaties voor de opwekking van groene stroom, geen nieuwe specifieke termijn voor de eindigheid ingevoerd. Wat deze installaties betreft is immers al onder het bestaande steunregime voor certificaten in een eindigheid voorzien doordat vanaf het vierde jaar de certificaten die worden toegekend, worden verminderd aan de hand van een in artikel 6.2.12, §1, van het Energiebesluit van 19 november 2010 opgenomen formule. In artikel 7.1.2, §1, wordt die situatie dan ook expliciet bevestigd.

Er wordt voor de installaties met een startdatum vanaf 1 januari 2013 echter afgestapt van de degressiviteit in de steunverlening voor nieuwe installaties. Een warmte-krachtinstallatie krijgt een gelijke exploitatiesteun gedurende de afschrijvingsperiode die in het OT-model wordt gehanteerd. Ook voor warmte-krachtcertificaten zal naar analogie van de groenestroomcertificaten, het principe van de banding worden ingevoerd.

De vaststelling van de bandingfactoren gebeurt volgens hetzelfde proces als voor de groenestroomcertificaten (zie artikel 4). In eerste instantie worden de quota daarvoor niet gecorrigeerd gezien het grote overschot in warmte-krachtcertificaten. De Vlaamse Regering evalueert echter in de toekomst in welke mate de quota moeten worden aangepast aangezien er niet langer 1 certificaat per 1000 kWh bespaarde primaire energie zal worden uitgereikt.

Artikel 7

Door het invoeren van het principe van banding zal niet langer 1 certificaat per 1000 kWh elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of primaire energiebesparing worden afgeleverd. Thans doubleert een dergelijk certificaat, behalve als quotumcertificaat, echter tevens als een garantie van oorsprong in de zin van richtlijn 2009/28/EG. De richtlijn bepaalt echter dat een garantie van oorsprong voor een uniforme hoeveelheid (1000 kWh) moet worden uitgegeven. Artikel 7 wijzigt artikel 7.1.5 van het Energiedecreet om ervoor te zorgen dat groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten niet langer beide functies zullen hebben. Groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten zullen enkel nog kunnen worden aangewend als in te dienen bewijsstuk in het kader van de certificatenverplichting, vermeld in respectievelijk artikel 7.1.10 en artikel 7.1.11.

De geldigheidsduur van een certificaat wordt opgetrokken van vijf naar tien jaar. Op die manier heeft enerzijds de groenestroomproducent meer tijd om te bepalen wanneer hij het certificaat wil vermarkten, en anderzijds heeft de netbeheerder ook meer tijd om de hem

tegen minimumsteun aangeboden certificaten gespreid op de markt te brengen om op die wijze optimaal zijn kosten te kunnen drukken.

De geldigheidsduur voor WKK-certificaten zal verlengd worden via het Energiebesluit, dat nu de geldigheidsduur vastlegt.

Tot slot wordt bepaald dat de inhoudelijke voorwaarden die nu al voor zonne-energie van toepassing zijn voor de aanvaardbaarheid van groenestroomcertificaten onverkort van toepassing blijven op certificaten onder de nieuwe regeling. Het gaat met name over de isolatievoorwaarde (artikel 7.1.5, §4, tweede lid) en het saucissoneringsverbod (artikel 7.1.5, §4, derde lid). Voor installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 zijn enkel de certificaten die binnen het nieuwe bandingsysteem worden toegekend aanvaardbaar voor de quota, en zijn de bepalingen rond gedeeltelijke aanvaardbaarheid voor bijstook of ombouw van kolencentrales of voor zonnepanelen niet van toepassing.

Artikel 8 en 9

De investeringskosten voor het plaatsen van fotovoltaïsche zonnepanelen daalden sinds de laatste berekening van de onrendabele top opnieuw sterk. Daarnaast bereikte de Vlaamse markt een dergelijke maturiteit dat de kostprijs voor die PV-systemen zich steeds meer heeft afgestemd op de wereldmarkt.

Wat zonnepanelen betreft, blijkt dan ook dat de terugverdientermijn, na de hervorming via het decreet van 6 mei 2011 en de aanpassingen van de Federale Regering aan de belastingaftrek, momenteel ongeveer zes à zeven jaar bedraagt. Een verdere daling wordt verwacht, wat tot overcompensatie kan leiden. De minimumsteun heeft evenwel grote consequenties voor de nettarieven.

Daarom wordt bepaald dat de afbouw van de ondersteuning voor nieuwe zonnepanelen vervroegd zal worden doorgevoerd. Met ingang van 1 augustus 2012 wordt de minimumsteun teruggebracht tot het niveau van de meeste andere hernieuwbare energietechnologieën, namelijk 90 euro, gedurende een periode van tien jaar.

Om dezelfde redenen is het dan ook niet langer verantwoord om voor die technologie de uitzondering, vervat in artikel 7.1.6, §1, achtste lid, van het Energiedecreet te handhaven. Volgens dat achtste lid kunnen nieuwe productie-installaties die over een stedenbouwkundige vergunning en een milieuvergunning moeten beschikken, in aanmerking komen voor de minimumsteun die geldt op het moment dat de laatste van deze vergunningen werd verkregen en op voorwaarde dat binnen de drie jaar, volgende op het verlenen van de vergunning, de installatie in gebruik werd genomen. Die maatregel werd indertijd genomen om in het kader van het opstellen van een businessplan de investeerder een garantie te geven wat installaties betreft die een lang vergunnings- en bouwproces moeten doorlopen. Dat betekent dan ook dat dergelijke installaties de facto voor een (hogere) minimumsteun in aanmerking kunnen komen dan installaties die op hetzelfde moment in dienst worden genomen maar niet vergunningsplichtig zijn. Wat zonne-energie betreft, maakt de snelle evolutie van de kostprijzen het nu echter maatschappelijk onverantwoord om in de toekomst die lange termijn te blijven toepassen en heeft zo iets een groot effect op de nettarieven. De doorlooptijd voor het verkrijgen van dergelijke vergunningen en de bouwperiode is voor deze technologie ook lager. Daarom wordt voorgesteld, wat betreft zonne-energie, deze uitzondering te beperken tot twaalf maanden.

In het kader van de rechtszekerheid wordt aan de bestaande minimumsteunregeling, zoals opgenomen in artikel 7.1.6 en artikel 7.1.7, van het Energiedecreet voor bestaande installaties niet geraakt. Voor installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 wordt enkel in minimumsteun voorzien tijdens de afschrijvingsperiode, en wordt de hoogte van de

minimumsteun bepaald aan de hand van de bandingfactor. De nieuwe minimumsteun zal enkel nog als ‘vangnet’ dienen en ligt dan ook onder de verwachte certificaatwaarde (bandingdeler). Er wordt per groenestroomcertificaat en per warmte-kranchcertificaat in een uniforme minimumsteunhoogte voorzien, aangezien het principe van banding zelf ervoor zal zorgen dat de minimumsteun de facto ook per technologie zal variëren.

Voor installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 kan de Vlaamse Regering eventueel een aanvullende steunperiode vastleggen; in die periode zal geen minimumsteun gegeven worden. De Vlaamse Regering moet erop toezien dat dat geen aanleiding mag geven tot een situatie waarbij een grotendeels afgeschreven installatie die met weinig subsidies groene stroom kan produceren, wordt vervangen door nieuwe installaties die veel subsidies behoeven.

Installaties die aangesloten zijn op hetzij het distributienet, hetzij het transmissienet, kunnen voor hun groenestroomcertificaten evenwel ook federale minimumsteun krijgen⁴. Voor installaties die aangesloten zijn op het distributienet, bestaat er nu dus al een dubbele minimumsteungarantie. Een gelijksoortige federale steunregeling als voor groenestroomcertificaten bestaat echter niet voor warmte-kranchcertificaten. Wel werd in 2009 in artikel 7.1.7, §4, van het Energiedecreet vastgelegd in de decretale garantie dat de Vlaamse Regering, als de marktwaarde van de warmte-kranchcertificaten door een beslissing van de Vlaamse Regering tot minder dan 27 euro – de toenmalige hoogte van de minimumsteun – daalt, de geleden schade vergoedt voor kwalitatieve warmte-kranchinstallaties die aangesloten zijn op het transmissienet en die minder dan tien jaar in dienst zijn.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State oordeelde in 2002 in een advies over een koninklijk besluit dat – hoewel het transmissienet (>70 kilovolt) op basis van de bijzondere wet een federale bevoegdheid was – het opleggen van groenestroomquota een zuivere gewestbevoegdheid is en dat dat ook strekt tot leveringen via het transmissienet. De federale overheid ging ervan uit dat de gewestelijke bevoegdheid inzake de nieuwe energiebronnen, bedoeld in artikel 6, §1, VII, eerste lid, (f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 beperkt wordt door artikel 6, §1, VII, eerste lid, (a), van die wet, zodat de gewestelijke bevoegdheid inzake de nieuwe energiebronnen enkel zou kunnen worden uitgeoefend ten aanzien van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die wordt geleverd aan eindafnemers die zijn aangesloten op het elektriciteitsdistributienet. De Raad van State stelde echter duidelijk dat een dergelijke interpretatie van de bevoegdheidsverdelende regels geen steun vindt in de bijzondere wet van 8 augustus 1980, noch in de parlementaire voorbereiding ervan⁵. De bevordering van de nieuwe energiebronnen, wat zelfs nog ruimer is dan hernieuwbare energie, behoort dan ook principieel, met uitzondering van het nucleaire aspect, tot de bevoegdheid van de gewesten. Ook in de rechtsleer wordt op dit bevoegd-

⁴ Koninklijk besluit van 16 juli 2002 betreffende de instelling van mechanismen voor de bevordering van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen.

⁵ Zie advies nr. 32.788/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, overweging 2.3.2: “Vooreerst is de enige uitzondering die in artikel 6, §1, VII, eerste lid, (f) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt gemaakt op de bevoegdheid van de gewesten inzake nieuwe energiebronnen, deze betreffende de nieuwe energiebronnen die verband houden met de kernenergie. Tevens is die bevoegdheidstoewijzing een afzonderlijke bevoegdheidstoekenning die staat naast – en bijgevolg niet moet worden gezien binnen het raam van – deze inzake de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit. Bovendien bevat de parlementaire voorbereiding van de wet van 8 augustus 1988, die de huidige versie van artikel 6, §1, VII in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft ingevoegd, geen enkele indicatie die gaat in de richting van een beperkende interpretatie van de gewestelijke bevoegdheid inzake de nieuwe energiebronnen in het licht van de federale bevoegdheid inzake de transmissienetten. Conclusie moet derhalve zijn dat het opleggen van een quotum van groene elektriciteit die moet worden geleverd aan eindafnemers aangesloten op het transmissienet door het opleggen van een verplichting om groenestroomcertificaten voor te leggen, behoort tot de bevoegdheid van de gewesten.”.

heidsaspect geweest⁶. De federale minimumsteunregeling houdt dan ook in se, voor zover van toepassing op certificaten, uitgegeven voor de productie van hernieuwbare energie on shore, een bevoegdheidsoverschrijding in.

Gebaseerd op die gewestelijke bevoegdheid met betrekking tot de nieuwe energiebronnen wordt voorgesteld om vanaf 2013 ook in een minimumsteunregeling te voorzien voor de groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten die worden afgeleverd voor installaties die aangesloten zijn op het transmissienet en die in gebruik zijn genomen vanaf 1 januari 2013. De netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangewezen, zal voor deze installaties de minimumsteun moeten uitbetalen. Voorts zijn de bestaande nadere regelen, als vermeld in §1-2, van overeenkomstige toepassing, op die minimumsteun.

Artikel 10

Zie de bespreking bij artikel 14.

Artikel 11

Op basis van de meest actuele VITO-prognoses voor de groenestroomproductie tot 2020 en de huidige marktsituatie op de groenestroomcertificatenmarkt wordt vanaf 2013 een nieuw quotapad met productiedoelstellingen tot 2020 vastgelegd.

Daarnaast is er ook een zeer groot overschot aan certificaten opgebouwd tijdens de afgelopen jaren. Na de inleveringsronde 31 maart 2012 bleef er een overschot van 2,9 miljoen certificaten. Ook de komende jaren wordt een aanbod verwacht dat groter is dan de huidige quota. Door het verwachte structurele overaanbod is de prijs de laatste twee jaar geleidelijk gezakt. Meer en meer groenestroomcertificaten dreigen daardoor ingeleverd te worden bij de netbeheerders, omdat de minimumsteun hoger wordt dan de marktwaarde. Door de lagere marktwaarde kunnen de netbeheerders ook minder of nauwelijks de aankoopkosten recupereren door de certificaten opnieuw te verkopen op de markt. Daardoor dreigen de kosten, te verrekenen in de nettarieven, verder te stijgen, zonder dat daar noodzakelijkerwijs een verlaging van de doorgerekende kosten voor groene stroom en warmte-krachtkoppeling van de leveranciers aan gekoppeld is, en dreigen de verbruikers dus uiteindelijk twee keer te betalen.

Het aangepaste quotapad is erop gericht om ook het opgebouwde overschot aan groenestroomcertificaten geleidelijk weg te werken en de certificaatwaarde te stabiliseren, zodat wordt vermeden dat plotseling zeer veel certificaten voor het bedrag van de minimumsteun zouden worden ingeleverd bij de netbeheerders en zodat een plotse stijging van de doorrekening in de nettarieven maximaal kan worden vermeden.

Vanuit diezelfde bekommernis en om de marktwerking op de certificatenmarkten te garanderen, zal een energiebeleidsovereenkomst met de distributienetbeheerders gesloten worden over het banken van certificaten die zij in hun bezit hebben, om een aanzienlijk deel van het bestaande overschot aan groenestroom- en warmte-krachtcertificaten van de markt te halen.

⁶ Zie bijv. DELVAUX, B. & DEWAELE, F., “Van windstille tot zonnestorm: een overzicht van tien jaar Vlaams groenestroombeleid” in DEKETELAERE, K. & DELVAUX, B. (ed.), *Jaarboek energierecht 2010*, Antwerpen, Intersentia, 2011, 269-272; DEWAELE, F., “De ondersteuning van hernieuwbare energie in het Vlaamse Gewest: het groenestroomcertificatensysteem”, T.M.R. 2006/5, 511-513.

Overleg met de leveranciers en de federale overheid zal worden gestart om na te gaan hoe de leverancierstarieven geleidelijk kunnen worden aangepast aan de gewijzigde quota.

Indien grootschalige projecten worden voorgesteld, zal de Vlaamse Regering de impact op de certificaten doelstellingen en -markt evalueren en kan zij de quota eventueel verhogen of bandingfactoren verlagen. Het is daarbij de bedoeling te mikken op een licht certificatenoverschot en een omgeving te creëren die een stabiele marktprijs voor het certificaat garandeert.

De doelstellingen houden ook rekening met het effect van de bandingfactoren via de totale bandingfactor B_{tot} . Het is immers te verwachten dat technologische ontwikkeling met betrekking tot productie van hernieuwbare energie en prognoses inzake stijgende fossiele brandstofprijzen ervoor zorgen dat hernieuwbare energie geleidelijk minder steun nodig heeft. Daardoor dalen de bandingfactoren op middellange termijn en hoeven er dus minder certificaten ingeleverd te worden, terwijl de productiedoelstelling toch behouden blijft. De productiebijdrage aan de doelstellingen inzake hernieuwbare energie blijft daardoor op peil, terwijl de steun en het aantal in te leveren certificaten daalt evenredig met de daling van de bandingfactoren.

De totale bandingfactor zal berekend worden op basis van de totale brutogroenestroomproductie zoals die moet worden gerapporteerd in het kader van de EU-richtlijn 2009/28. Voor 2010 bedraagt de totale bandingsfactor B_{tot} 0,877.

Om de impact van de stijgende quota op de elektriciteitskosten van gezinnen en bedrijven te beperken, is al beslist om de boete voor ontbrekende groenestroomcertificaten te verminderen van 125 naar 100 euro. De daling van de boete en het grote aanbod aan groenestroomcertificaten hebben ervoor gezorgd dat de prijs voor groenestroomcertificaten al gedaald is van ongeveer 110 euro naar 95-100 euro. Daardoor kunnen leveranciers de quotumverplichting aanzienlijk goedkoper invullen waardoor de impact op de elektriciteitsprijzen beperkt wordt. Om die gunstige evolutie te behouden voor energie-intensieve bedrijven en daardoor hun internationale concurrentiepositie verder te verbeteren, wordt voorgesteld om de hoger voorgestelde quotaverhogingen te flankeren door verhoogde vrijstellingen:

- voor verbruiken tussen 1 en 20 GWh wordt een vrijstelling ingevoerd van 40%. Die vrijstelling geldt enkel voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen);
- voor verbruiken tussen 20 en 100 GWh wordt de vrijstelling verhoogd van 25% naar 75%;
- voor verbruiken tussen 100 en 250 GWh wordt de vrijstelling verhoogd van 50% naar 80%;
- voor verbruiken boven 250 GWh wordt de vrijstelling verhoogd van 50% naar 98%.

Indien er geen actieve energiebeleidsovereenkomst tot stand komt tegen 1 juni 2013, zullen de in dit decreet toegekende vrijstellingen voor die ondernemingen naar beneden herzien worden. Onder een actieve energiebeleidsovereenkomst wordt verstaan een energiebeleidsovereenkomst die goedgekeurd werd door de Vlaamse Regering en waarin meer dan 50% van de potentieel onderworpen bedrijven (doelgroep van de energiebeleidsovereenkomst is dezelfde als bij de huidige energiebeleidsovereenkomsten) toegetreden is binnen een door de Vlaamse Regering bepaalde termijn.

Minstens om de twaalf maanden zal het observatorium de onrendabele toppen en het quotumpad evalueren. Een specifieke evaluatie gebeurt ook als:

- er een groot certificatenoverschot of tekort is;
- de verhouding tussen het aantal toegekende certificaten en de overeenstemmende groene stroom (met andere woorden de algehele bandingfactor) sterk wijzigt;
- er een grote afwijking is ten opzichte van de indicatieve subdoelstellingen.

Artikel 12

Op basis van de meest actuele VITO-prognoses voor operationele WKK-installaties tot 2020 en de huidige marktsituatie op de warmte-kranchcertificatenmarkt, wordt vanaf 2013 een nieuw quotumpad tot 2020 vastgelegd.

In een extra vrijstelling voor de WKK-certificatenverplichting wordt voorzien:

- voor verbruiken tussen 1 GWh en 5 GWh wordt een vrijstelling ingevoerd van 10%, en voor verbruiken tussen 5 en 20 GWh een vrijstelling van 15%. De vrijstellingen gelden enkel voor de industrie en winning van delfstoffen;
- voor verbruiken tussen 20 GWh en 100 GWh wordt de vrijstelling 25%;
- voor verbruiken tussen 100 GWh en 250 GWh wordt de vrijstelling 50%;
- voor verbruiken boven 250 GWh wordt de vrijstelling 80%.

Indien er geen actieve energiebeleidsovereenkomst tot stand komt tegen 1 juni 2013, zullen de in dit decreet toegekende vrijstellingen voor die ondernemingen naar beneden herzien worden. Onder een actieve energiebeleidsovereenkomst wordt verstaan een energiebeleids-overeenkomst die goedgekeurd werd door de Vlaamse Regering en waarin meer dan 50% van de potentieel onderworpen bedrijven (doelgroep van de energiebeleidsovereenkomst is dezelfde als bij de huidige energiebeleidsovereenkomsten) toegetreden is binnen een door de Vlaamse Regering bepaalde termijn.

Het geheel van afnamepunten van afnemers op een gesloten distributienet wordt ook als één afnamepunt beschouwd voor de WKK-vrijstellingen. Het Technisch Reglement inzake Distributie van Elektriciteit zal geen aanleiding zijn om de achterliggende afnamepunten apart te beschouwen voor de berekening van de vrijstelling.

De bepaling dat het geheel van afnamepunten van afnemers op een op 1 juli 2011 bestaand gesloten distributienet als één afnamepunt wordt beschouwd, verduidelijkt dat in een dergelijk geval voor het vastleggen van de bij de VREG in te dienen hoeveelheid groenestroomcertificaten, de totale hoeveelheid elektriciteit afgenomen op het afnamepunt van het gekoppelde net (i.e. elektriciteitsdistributienet, plaatselijk vervoernet van elektriciteit of transmissienet) als berekeningsbasis moet worden genomen. Een op 1 juli 2011 bestaand gesloten distributienet wordt bij het vastleggen van de Ev derhalve als het ware als één afnemer beschouwd.

Voor een na 1 juli 2011 aangelegd gesloten distributienet geldt het bovenstaande enkel voor zover het gesloten distributienet is gekoppeld aan het plaatselijke vervoernet van elektriciteit of het transmissienet. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor het vastleggen van de hoeveelheid in te dienen WKK-certificaten.

Voor het overige is dit artikel aangepast analoog aan de aanpassingen voor groene stroom.

Artikel 13 en 15, 2°

Uit de praktijk blijkt dat bepaalde leveranciers niet altijd hun daadwerkelijke kosten voor het voldoen aan hun groenestroom- of WKK-doelstellingen op de elektriciteitsfactuur van de eindafnemer doorrekenen en vermelden, maar bijvoorbeeld het decretaal vastgestelde boetebedrag als door hen gemaakte kosten vermelden. Dat boetebedrag ligt echter beduidend hoger dan wat de daadwerkelijke kosten zijn en zal enkel door de VREG aan de leverancier als administratieve geldboete worden aangerekend wanneer hij niet voldoet aan zijn decretaal vastgestelde quotumverplichting door onvoldoende certificaten in te dienen. Een dergelijke vermelding is dan ook misleidend voor de eindafnemer.

Artikel 13 bepaalt dat een leverancier aan de eindgebruiker maximaal de werkelijke kosten mag doorrekenen die hij maakt om te voldoen aan de certificatenverplichtingen, vermeld in artikel 7.1.10 en 7.1.11. Als een leverancier kosten in verband met de quotaverplichtingen op de factuur vermeldt, mag hij maximaal de door hem daadwerkelijk gemaakte kosten om te voldoen aan de verplichting vermelden.

Wanneer een leverancier meer kosten doorrekent of vermeldt dan de kosten die hij werkelijk maakte om te voldoen aan de certificatenverplichtingen, legt de VREG een boete op die gelijk is aan twee maal de te veel doorgerkende of de te hoge, op de factuur vermelde kosten.

Artikel 14

Door het invoeren van het principe van banding zal niet langer 1 certificaat per 1000 kWh of primaire energiebesparing worden afgeleverd. Thans doubleert een dergelijk certificaat, behalve als quotumcertificaat, echter tevens als garantie van oorsprong in de zin van richtlijn 2009/28/EG. Die richtlijn bepaalt echter dat een garantie van oorsprong voor een uniforme hoeveelheid (1000 kWh) moet worden uitgegeven. Artikel 7 wijzigt artikel 7.1.5 van het Energiedecreet om ervoor te zorgen dat groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten niet langer beide functies zullen hebben. Via artikel 10 en 14 wordt thans een aparte rechtsgrond in het Energiedecreet gecreëerd voor het invoeren van aparte garanties van oorsprong. Tot slot worden de bepalingen betreffende garanties van oorsprong, die thans verspreid zijn in het decreet, gegroepeerd in een nieuw hoofdstuk.

Artikel 15, 1°

De administratieve geldboete voor het niet voldoen aan de warmte-krachtcertificatenverplichting, vermeld in artikel 7.1.11, wordt verlaagd naar 38 euro per warmte-krachtcertificaat dat de certificaatplichtige na 31 maart 2015 te weinig heeft ingediend bij de VREG. Die verlaging is gekoppeld aan de invoering van het bandingprincipe.

Artikel 16

Dit artikel bevat een overgangsmaatregel voor groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten die zijn afgeleverd voor 1 januari 2013. Dergelijke certificaten kunnen nog tot twaalf maanden na deze afleveringsdatum worden gebruikt als garantie van oorsprong.

Artikel 17

Omdat de rechtsonderhorige vertrouwen moet kunnen hebben in de maatregelen die de overheid heeft uitgevaardigd, voorzien wij in een aantal overgangsmaatregelen.

Zo is er een overgangsmaatregel voor installaties die al een aanvraagdossier bij de VREG hebben ingediend. Artikel 2, 3°, is dan ook niet van toepassing op een productie-installatie waarvoor de aanvraag voor een ingrijpende wijziging bij de VREG werd ingediend voor 25 mei 2012. Een voorwaarde om voor deze maatregel in aanmerking te kunnen komen, is echter dat de ingrijpende wijziging aan de installatie moet worden gerealiseerd voor 1 januari 2013. Die data werden gekozen om te vermijden dat alsnog een reeks nieuwe maar onvolledige dossiers bij de VREG in aanmerking komen om alsnog van de oude definitie van ingrijpende wijziging gebruik te kunnen maken.

Artikel 8, 3°, is voor het eerst van toepassing op nieuwe productie-installaties die op de dag van de inwerkingtreding van dit decreet nog niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning beschikken.

Bart MARTENS

Robrecht BOTHUYNE

Liesbeth HOMANS

Michèle HOSTEKINT

Sonja CLAES

Marc HENDRICKX

Dirk DE KORT

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, gewijzigd bij de decreten van 6 mei 2011, 8 juli 2011, 18 november 2011 en 16 maart 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er worden een punt 13°/1 en een punt 13°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“13°/1 bandingdeler: de bandingdeler is gelijk aan:

- a) 97 euro per MWh voor de berekening van de bandingfactor voor de toekenning van groenestroomcertificaten;
- b) 35 euro per MWh voor de berekening van de bandingfactor voor de toekenning van warmte-krachtcertificaten;

13°/2 bandingfactor: onrendabele top gedeeld door de bandingdeler;”;

2° in punt 60° wordt de zinsnede “1000 kWh” vervangen door de woorden “een hoeveelheid”;

3° punt 68°/2 wordt vervangen door wat volgt:

“68°/2 ingrijpende wijziging: wijziging van een warmte-krachtinstallatie die ouder is dan tien jaar voor motoren en twintig jaar voor turbines, waarbij minstens de motor of de turbine vervangen wordt door een nog niet gebruikte motor of turbine;”;

4° er wordt een punt 79°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“79°/1 lopende projecten: projecten met startdatum tot en met de eerstvolgende datum waarop de van toepassing zijnde bandingfactor kan wijzigen, zoals bedoeld in artikel 7.1.4/1, §1;”;

5° er wordt een punt 92°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“92°/2 nieuwe projecten: projecten met startdatum vanaf de eerstvolgende datum waarop de van toepassing zijnde bandingfactor kan wijzigen, zoals bedoeld in artikel 7.1.4/1, §1;”;

6° er wordt een punt 113°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“113°/2 startdatum: de datum waarop een aanvraag voor de toekenning van certificaten bij de VREG is ingediend en het project, indien vereist, beschikt over de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning. Deze startdatum blijft voor installaties op basis van zonne-energie geldig gedurende 12 maanden en voor andere installaties gedurende 36 maanden na de aanvraag bij de VREG. Een project kan maar een nieuwe startdatum krijgen voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan, namelijk dat:

- a) de installatie nog niet in gebruik is genomen;
- b) zij nog steeds beschikt over de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning;
- c) er voor installaties op basis van zonne-energie minstens 12 maanden en voor andere installaties minstens 36 maanden verstreken zijn sinds de vorige aanvraag voor de toekenning van certificaten bij de VREG werd ingediend;”;

7° in punt 135° worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) de woorden “1000 KWh primaire energiebesparing” worden vervangen door de woorden “een hoeveelheid primaire energiebesparing”;
- b) de woorden “en/of 1000 kWh elektriciteit heeft opgewekt uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling” worden opgeheven.

Art. 3. Aan artikel 3.1.3, eerste lid, 4°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 6 mei 2011, wordt een punt f) toegevoegd, dat luidt als volgt:

- “f) het jaarlijks voor 30 juni publiceren van een rapport over de naleving van de verplichting, vermeld in artikel 7.1.15, door iedere leverancier in het Vlaamse Gewest gedurende de voorbije inleveringsperiode, vermeld in artikel 7.1.10, §1, en artikel 7.1.11, §1;”.

Art. 4. Artikel 7.1.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7.1.1. §1. Wat betreft installaties met startdatum voor 1 januari 2013 en gelegen in het Vlaamse Gewest, kent de VREG een groenestroomcertificaat toe aan de eigenaar van de productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen, voor iedere 1000 kWh elektriciteit die in de installatie wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen.

Een productie-installatie met startdatum voor 1 januari 2013 krijgt enkel groenestroomcertificaten gedurende de periode van tien jaar na de eerste ingebruikname. Indien de installatie in aanmerking komt voor de minimumsteun, vermeld in artikel 7.1.6, en die periode langer is dan tien jaar na de eerste ingebruikname, krijgt de installatie groenestroomcertificaten gedurende de periode dat de installatie in aanmerking komt voor de minimumsteun.

In afwijking van het tweede lid kan de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen, aan de VREG een verlenging van de steunperiode, vermeld in het tweede lid, aanvragen voor de periode die nodig is om het aantal groenestroomcertificaten te ontvangen dat overeenkomt met het aantal groenestroomcertificaten, toe te kennen volgens het aantal vollasturen dat voor de betreffende projectcategorie en overeenstemmend met het initieel geïnstalleerde nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen werd gehanteerd, voor zover:

- 1° de installatie werd geïnstalleerd volgens de regels van de kunst;
- 2° de opwekking van groene stroom niet gebeurt op basis van zonne-energie;
- 3° het aantal al ontvangen groenestroomcertificaten minstens 5% ligt onder het aantal groenestroomcertificaten dat overeenkomt met het aantal vollasturen dat voor de betreffende projectcategorie en overeenstemmend met het initieel geïnstalleerde nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen werd gehanteerd.

In afwijking van het tweede en derde lid, krijgt een productie-installatie met startdatum voor 1 januari 2013 aanvullend een aantal groenestroomcertificaten gedurende de periode van vijf jaar na het verstrijken van de periode, vermeld in het tweede en derde lid, op basis van een bandingfactor die berekend is voor het deel van de oorspronkelijke investering of van eventuele extra investeringen in de installatie, dat op het moment van het verstrijken van de periode, vermeld in het tweede en derde lid, nog niet is afgeschreven. De extra investeringen hebben betrekking op installaties die in gebruik genomen worden voor 1 januari 2013 en waarbij de extra investeringen zijn uitgevoerd voordat de periode, vermeld in het tweede en derde lid, is verstreken. De waarde van de extra, nog niet volledig afgeschreven investeringen wordt enkel in rekening gebracht indien die minstens:

- a) 20% van de oorspronkelijke investering; en
- b) 100.000 euro bedraagt.

Het aantal groenestroomcertificaten dat gedurende de periode, vermeld in het vierde lid, voor elke 1000 kWh elektriciteit die wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen in installaties met startdatum voor 1 januari 2013 wordt toegekend, is gelijk aan 1, vermenigvuldigd met de voor die installatie van toepassing zijnde bandingfactor. De bandingfactor is in dit geval maximaal gelijk aan 1. De periode, vermeld in het vierde lid, kan eenmalig met vijf jaar worden verlengd voor zover nog altijd aan de voorwaarden, vermeld in het vierde lid wordt voldaan. Voor die nieuwe periode wordt een nieuwe bandingfactor berekend die maximaal gelijk is aan B_{tot} voor het lopende kalenderjaar zoals bepaald in artikel 7.1.10, §2.

De VREG oordeelt of een aanvraag, vermeld in het derde, vierde lid of vijfde lid, van de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen gegrond is. De eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen levert daarvoor de vereiste bewijsstukken aan de VREG. De eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen stelt op eenvoudig verzoek alle benodigde aanvullende informatie aan de VREG ter beschikking.

De groenestroomcertificaten voor installaties die elektriciteit opwekken uit zonne-energie, met startdatum vanaf 1 januari 2012 tot 31 december 2012, en die tegen de minimumsteun zoals bepaald in artikel 7.1.6 zijn ingediend bij de netbeheerder, levert de netbeheerder in bij de VREG. De VREG kent in ruil een aantal groenestroomcertificaten toe aan de netbeheerder dat gelijk is aan het aantal ingeleverde certificaten, vermenigvuldigd met de minimumsteun die van toepassing was en gedeeld door de bandingdeler, vermeld in artikel 1.1.3, 13°/1, a).

De groenestroomcertificaten die de netbeheerders inleveren bij de VREG worden niet beschouwd als toegekende en aanvaardbare groenestroomcertificaten voor het bepalen van B_{tot} , vermeld in artikel 7.1.10.

De groenestroomcertificaten die de netbeheerders ontvangen van de VREG, worden voor het bepalen van B_{tot} , vermeld in artikel 7.1.10, voor 75% beschouwd als toegekende en aanvaardbare groenestroomcertificaten voor het kalenderjaar waarin de netbeheerder ze verkoopt.

§2. Wat installaties betreft die elektriciteit opwekken uit hernieuwbare energiebronnen met startdatum vanaf 1 januari 2013 en gelegen in het Vlaamse Gewest, kent de VREG groenestroomcertificaten toe aan de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen.

In afwijking van het eerste lid kent de VREG geen groenestroomcertificaten toe voor de opwekking van elektriciteit uit zonne-energie op het dak van kantoor-, school- en woongebouwen wanneer voor het gebouw vanaf 1 januari 2014 een melding gedaan wordt of de stedenbouwkundige vergunning, vermeld in artikel 4.2.1, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wordt aangevraagd en voor de in die melding of vergunning vervatte werken de EPB-eisen bij nieuwbouw van toepassing zijn.

Een installatie met startdatum vanaf 1 januari 2013 krijgt enkel groenestroomcertificaten gedurende de afschrijvingsperiode die in de berekeningsmethodiek van de onrendabele top voor die hernieuwbare energietechnologie wordt gehanteerd.

Het aantal groenestroomcertificaten dat wordt toegekend voor elke 1000 kWh elektriciteit die wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen in installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013, is gelijk aan 1, vermenigvuldigd met de van toepassing zijnde bandingfactor.

§3. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van §2, derde lid, bepalen dat de VREG aan installaties waaraan groenestroomcertificaten werden toegekend, na afloop van de periode waarin de installatie voor steun in aanmerking komt op grond van §2, derde lid, extra groenestroomcertificaten toekent.

De Vlaamse Regering legt de periode en de voorwaarden vast voor de toekenning van die extra certificaten, inclusief de manier waarop de bandingfactoren voor die extra steunperiode worden berekend.

Het aantal extra groenestroomcertificaten dat kan worden toegekend voor elke 1000 kWh elektriciteit die wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen in een dergelijke installatie, is gelijk aan 1, vermenigvuldigd met de van toepassing zijnde bandingfactor. De bandingfactor is maximaal gelijk aan B_{tot} .”.

Art. 5. Artikel 7.1.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7.1.2. §1. Wat betreft installaties met startdatum voor 1 januari 2013 en gelegen in het Vlaamse Gewest, kent de VREG een warmte-krachtcertificaat toe aan de eigenaar van de productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen, voor iedere 1000 kWh primaire energiebesparing die in de installatie wordt gerealiseerd door gebruik te maken van een kwalitatieve warmte-krachtinstallatie ten opzichte van referentie-installaties.

Een productie-installatie of een ingrijpende wijziging met startdatum voor 1 januari 2013 krijgt enkel warmte-krachtcertificaten gedurende een door de Vlaamse Regering bepaalde periode, waarbij het aantal warmte-krachtcertificaten dat gedurende deze periode wordt toegekend degressief afneemt volgens een door de Vlaamse Regering bepaalde formule.

§2. Wat betreft kwalitatieve warmte-krachtinstallaties of ingrijpende wijzigingen met startdatum vanaf 1 januari 2013 en gelegen in het Vlaamse Gewest, kent de VREG warmte-krachtcertificaten toe aan de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen.

Een installatie met startdatum vanaf 1 januari 2013 krijgt enkel warmte-krachtcertificaten gedurende de afschrijvingsperiode die in de berekeningsmethodiek voor de onrendabele top voor de WKK-technologie wordt gehanteerd.

Het aantal warmte-krachtcertificaten dat voor installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 wordt toegekend voor elke 1000 kWh primaire energiebesparing, gerealiseerd door gebruik te maken van een kwalitatieve warmte-krachtinstallatie ten opzichte van referentie-installaties, is gelijk aan 1, vermenigvuldigd met de van toepassing zijnde bandingfactor.

§3. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van §1 en §2, tweede lid, bepalen dat de VREG aan installaties waaraan warmte-krachtcertificaten werden toegekend, na afloop van de periode waarin de installatie in aanmerking komt voor op grond van §1 of §2, tweede lid, extra warmte-krachtcertificaten toekent.

De Vlaamse Regering legt ook de periode en de voorwaarden vast voor de toekenning van deze extra certificaten, inclusief de manier waarop de bandingfactoren voor deze extra steunperiode worden berekend.

Het aantal extra warmte-krachtcertificaten dat kan worden toegekend voor elke 1000 kWh primaire energiebesparing die wordt gerealiseerd, is gelijk aan 1, vermenigvuldigd met de van toepassing zijnde bandingfactor.

De bandingfactor is in dit geval maximaal gelijk aan 0,75.

§4. De Vlaamse Regering legt de voorwaarden vast waaraan een warmte-krachtingstallatie moet voldoen om te worden beschouwd als een kwalitatieve warmte-krachtingstallatie en bepaalt de referentie-installaties.”.

Art. 6. In hoofdstuk 1 van titel VII van hetzelfde decreet wordt een afdeling I/1, die bestaat uit artikel 7.1.4/1, ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling I/1. Berekening van de onrendabele toppen en de bandingfactoren

Art. 7.1.4/1. §1. Het Vlaams Energieagentschap berekent en actualiseert jaarlijks de onrendabele toppen volgens een procedure en methode die door de Vlaamse Regering wordt vastgelegd, als vermeld in §3.

De onrendabele toppen worden berekend voor representatieve projectcategorieën. De Vlaamse Regering legt deze representatieve projectcategorieën vast. De Vlaamse Regering kan ook projectcategorieën vastleggen waarvoor per project een specifieke onrendabele top wordt bepaald.

De onrendabele toppen worden berekend voor nieuwe projecten die certificaten kunnen ontvangen op grond van artikel 7.1.1, §2, of artikel 7.1.2, §2, volgens een methodiek die de Vlaamse Regering vastlegt, als vermeld in §4. Die berekening wordt uitgevoerd voor projecten met startdatum tijdens de volgende drie kalenderjaren.

De onrendabele toppen worden ook berekend voor lopende projecten voor de periode dat ze certificaten kunnen ontvangen op grond van artikel 7.1.1, §1, vierde en vijfde lid, en §2 of §3 of artikel 7.1.2, §2 of §3, volgens een methodiek die de Vlaamse Regering vastlegt, als vermeld in §4.

Op basis van de onrendabele toppen berekent het Vlaams Energieagentschap telkens ook de overeenstemmende bandingfactoren.

De bandingfactoren die van toepassing zijn worden zowel voor nieuwe als voor lopende projecten aangepast als de geactualiseerde bandingfactor meer dan 2% afwijkt van de bandingfactor die van toepassing is.

De geactualiseerde bandingsfactoren voor lopende projecten zijn één maand na de actualisering van toepassing.

Het Vlaams Energieagentschap deelt jaarlijks voor 30 juni het rapport met de berekening van de onrendabele toppen en overeenstemmende bandingfactoren mee aan de Vlaamse Regering en aan de minister.

De Vlaamse Regering legt de procedure vast voor aanpassing van de nieuwe bandingfactoren op basis van het rapport, meegedeeld aan de Vlaamse Regering en de minister.

Voor relevante technologieën en projecten die buiten de vastgestelde representatieve projectcategorieën vallen, legt het Vlaams Energieagentschap ook een voorstel voor op basis van een berekening van de onrendabele top en de bandingfactor. Daarbij legt het Vlaams Energieagentschap op basis van het verwachte aantal toe te kennen certificaten een analyse voor van de verwachte impact op de certificatenmarkt en de certificatenverplichting.

§2. In afwijking van §1, worden voor de toepassing van zonne-energie de onrendabele top en de overeenstemmende bandingfactor tweemaal per jaar geactualiseerd. Het Vlaams

Energieagentschap bezorgt jaarlijks voor 30 juni en voor 31 december aan Vlaamse Regering en aan de minister een rapport met de berekende onrendabele toppen en de nieuwe bandingfactoren die van toepassing zijn. Voor het overige is §1 van overeenkomstige toepassing.

§3. Voor het Vlaams Energieagentschap een rapport aan de Vlaamse Regering en aan de minister bezorgt, organiseert het een stakeholderoverleg. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het voorwerp en de methode van dit stakeholderoverleg, en voor de deelnemers eraan.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de methodiek voor de berekening van de onrendabele top en houdt daarbij minstens rekening met de volgende parameters:

- 1° de geraamde investeringskosten in het geval van nieuwe projecten, de investeringskosten gebruikt bij de bepaling van de oorspronkelijke onrendabele top voor lopende projecten tijdens de afschrijvingsperiode, en de vervangingsinvesteringskosten voor lopende projecten na de afschrijvingsperiode;
- 2° de afschrijvingsperiode;
- 3° de brandstofkosten;
- 4° de elektriciteitsprijs.

In afwijking van het eerste lid, 1°, wordt voor installaties voor de productie van groene stroom met startdatum voor 1 januari 2013 ook rekening gehouden met het nog niet afgeschreven gedeelte van de oorspronkelijke investeringskosten of van latere extra investeringen, voor zover die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 7.1.1, §1, vierde lid.

Voor lopende projecten voor de productie van groene stroom of voor warmte-kranchkoppeling wordt de onrendabele top tijdens de afschrijvingsperiode bedoeld in artikel 7.1.1, §2 of §3, of in artikel 7.1.2, §2 of §3, niet geactualiseerd wanneer in de methodiek voor een projectcategorie brandstofkosten, vermeld in het eerste lid, 3°, van toepassing zijn. Voor alle andere lopende projecten voor de productie van groene stroom of voor warmte-kranchkoppeling wordt de onrendabele top enkel geactualiseerd afhankelijk van de elektriciteitsprijs.

De Vlaamse Regering kan in het kader van de berekeningsmethodiek van de onrendabele top maximumwaarden opleggen voor de parameters, vermeld in het eerste lid, of voor de bandingfactor.

De bandingfactor bedraagt in elk geval nooit meer dan 1,25.”.

Art. 7. In artikel 7.1.5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreten van 6 mei 2011 en 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Groenestroomcertificaten en warmte-kranchcertificaten kunnen worden aangevend als in te dienen bewijsstuk in het kader van de certificatenverplichting, vermeld in respectievelijk artikel 7.1.10 en artikel 7.1.11.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een groenestroomcertificaat of een warmte-kranchcertificaat kan slechts eenmaal worden ingediend in het kader van de certificatenverplichting, in de zin van §1.”;

3° in paragraaf 3 worden het eerste en het tweede lid opgeheven;

4° in paragraaf 3 worden in het derde lid, thans door 3° het enige lid geworden, de woorden “tot vijf jaar na de toekenning ervan” vervangen door de woorden “tot tien jaar na de toekenning ervan”;

5° aan paragraaf 4 wordt een achtste lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het vierde tot en met het zevende lid, zijn wat betreft productie-installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 alleen de groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten, vermeld in artikel 7.1.1, §2 en §3, en artikel 7.1.2, §2 en §3, aanvaardbaar voor de certificatenverplichting, vermeld in artikel 7.1.10 en artikel 7.1.11. Wat productie-installaties voor zonne-energie betreft, voldoen die tevens aan de voorwaarden, vermeld in het tweede en derde lid.”.

Art. 8. In artikel 7.1.6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 6 mei 2011 en 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vijfde lid, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° voor zonne-energie bedraagt de minimumsteun per overgedragen certificaat:

- a) voor installaties in gebruik genomen in het jaar 2010: 350 euro;
- b) voor installaties met een piekvermogen van maximaal 250 kW:
 - 1) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 januari 2011 tot en met 30 juni 2011: 330 euro;
 - 2) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 juli 2011 tot en met 30 september 2011: 300 euro;
 - 3) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 oktober 2011 tot en met 31 december 2011: 270 euro;
 - 4) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 januari 2012 tot en met 31 maart 2012: 250 euro;
 - 5) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 april 2012 tot en met 30 juni 2012: 230 euro;
 - 6) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 juli 2012 tot en met 31 juli 2012: 210 euro;
 - 7) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 augustus 2012 tot en met 31 december 2012: 90 euro;
- c) voor installaties met een piekvermogen van meer dan 250 kW:
 - 1) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 januari 2011 tot en met 30 juni 2011: 330 euro;
 - 2) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 juli 2011 tot en met 30 september 2011: 240 euro;
 - 3) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 oktober 2011 tot en met 31 december 2011: 150 euro;
 - 4) voor installaties in gebruik genomen vanaf 1 januari 2012 tot en met 31 december 2012: 90 euro.”;

2° in paragraaf 1 wordt tussen het vijfde en zesde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 wordt een minimumsteun gegeven van 93 euro per overgedragen groenestroomcertificaat dat werd toegekend ter uitvoering van artikel 7.1.1, §2. De minimumsteun geldt ook voor installaties met startdatum voor 1 januari 2013 die groenestroomcertificaten ontvangen overeenkomstig artikel 7.1.1, §1, vierde en vijfde lid, en die reeds minimumsteun ontvingen voor installaties met startdatum voor 1 januari 2013.”;

3° in paragraaf 1 wordt in het zevende lid, thans door punt 2 het achtste lid geworden, de laatste en voorlaatste zin vervangen door wat volgt:

“In het geval van zonne-energie loopt de verplichting voor installaties die in dienst zijn genomen vanaf 1 januari 2006 tot en met 31 juli 2012 over een periode van twintig jaar. Voor zonne-energie-installaties die in dienst worden genomen vanaf 1 augustus 2012 loopt de verplichting over een periode van tien jaar.”;

4° in paragraaf 1 wordt het achtste lid, thans door punt 2° het negende lid geworden, vervangen door wat volgt:

“In afwijking van voorgaand lid, kunnen nieuwe productie-installaties die over een stedenbouwkundige vergunning en een milieuvergunning moeten beschikken, in aanmerking komen voor de minimumsteun die geldt op het moment dat de laatste van die vergunningen werd verkregen, op voorwaarde dat na het verlenen van die laatste vergunning de installatie in gebruik wordt genomen binnen de volgende termijn:

1° voor zonne-energie binnen 12 maanden;

2° voor alle andere technologieën binnen de 36 maanden.”;

5° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. De netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangewezen, kent voor installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 en die aangesloten zijn op het transmissienet, een minimumsteun toe van 93 euro per overgedragen groenestroomcertificaat dat werd toegekend ter uitvoering van artikel 7.1.1, §2. §1 en §2 zijn van overeenkomstige toepassing.”.

Art. 9. In artikel 7.1.7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 6 mei 2011 en 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Aan installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 wordt een minimumsteun gegeven van 31 euro per overgedragen warmte-kranchcertificaat dat werd toegekend ter uitvoering van artikel 7.1.2, §2.”;

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Als de marktwaarde van de warmte-kranchcertificaten door een beslissing van de Vlaamse Regering voor installaties met startdatum voor 1 januari 2013 tot minder dan 27 euro daalt, vergoedt de Vlaamse Regering de geleden schade voor kwalitatieve warmte-kranchinstallaties die aangesloten zijn op het transmissienet, die minder dan tien jaar in dienst zijn.

De netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangewezen, kent voor kwalitatieve warmte-kranchinstallaties met startdatum vanaf 1 januari 2013 en die aangesloten zijn op het transmissienet, een minimumsteun toe van 31 euro per overgedragen warmte-kranchcertificaat dat werd toegekend ter uitvoering van artikel 7.1.2, §2. §1 en §2 zijn van overeenkomstige toepassing.”.

Art. 10. In titel VII, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 6 mei 2011 en 8 juli 2011, wordt afdeling IV, die bestaat uit artikel 7.1.8 en artikel 7.1.9, opgeheven.

Art. 11. In artikel 7.1.10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het aantal groenestroomcertificaten dat in een bepaald jaar n moet worden ingediend, wordt tot en met 31 maart 2012 vastgesteld met de formule:

$C = G \times Ev$, waarbij:

C gelijk is aan het aantal in het jaar n in te dienen groenestroomcertificaten door een bepaalde toegangshouder;

G gelijk is aan:

- 1° 0,008 als het jaar n gelijk is aan 2003;
- 2° 0,012 als het jaar n gelijk is aan 2004;
- 3° 0,020 als het jaar n gelijk is aan 2005;
- 4° 0,025 als het jaar n gelijk is aan 2006;
- 5° 0,030 als het jaar n gelijk is aan 2007;
- 6° 0,0375 als het jaar n gelijk is aan 2008;
- 7° 0,0490 als het jaar n gelijk is aan 2009;
- 8° 0,0525 als het jaar n gelijk is aan 2010;
- 9° 0,0600 als het jaar n gelijk is aan 2011;
- 10° 0,0700 als het jaar n gelijk is aan 2012;

Ev gelijk is aan de totale hoeveelheid elektriciteit, uitgedrukt in MWh die in het jaar n-1 afgenomen werd op afnamepunten in het Vlaamse Gewest waarop de betrokken persoon geregistreerd stond als toegangshouder in het toegangsregister van de betrokken elektriciteitsdistributienetbeheerder, beheerder van een gesloten distributienet, beheerder van het plaatselijke vervoernet van elektriciteit of beheerder van het transmissienet. Daarbij wordt de afname per afnamepunt beperkt tot de afname tijdens de periode waarin de betrokken persoon geregistreerd stond als toegangshouder.

Het aantal groenestroomcertificaten dat in een bepaald jaar n moet worden ingediend, wordt vanaf 31 maart 2013 vastgesteld met de formule:

$C = Gr \times Ev \times B_{tot}$, waarbij:

C gelijk is aan het aantal in het jaar n in te dienen groenestroomcertificaten door een bepaalde toegangshouder;

Ev gelijk is aan de totale hoeveelheid elektriciteit, uitgedrukt in MWh die in het jaar n-1 afgenomen werd op afnamepunten in het Vlaamse Gewest waarop de betrokken persoon geregistreerd stond als toegangshouder in het toegangsregister van de betrokken elektriciteitsdistributienetbeheerder, beheerder van een gesloten distributienet, beheerder van het plaatselijke vervoernet van elektriciteit of beheerder van het transmissienet. Daarbij wordt de afname per afnamepunt beperkt tot de afname tijdens de periode waarin de betrokken persoon geregistreerd stond als toegangshouder;

Gr gelijk is aan:

- 1° 0,14 in 2013;
- 2° 0,155 in 2014;
- 3° 0,168 in 2015;
- 4° 0,18 in 2016;
- 5° 0,19 in 2017;
- 6° 0,195 in 2018;
- 7° 0,20 in 2019;
- 8° 0,205 in 2020;
- 9° 0,205 in 2021 en daarna;

B_{tot} gelijk is aan de totale bandingcoëfficiënt: de verhouding tussen het aantal toegekende, voor de certificatenverplichting aanvaardbare groenestroomcertificaten in jaar n-1 en de totale brutoproductie van groene stroom in jaar n-1 in het Vlaamse Gewest.

Wanneer een bandingfactor wordt vastgelegd voor een installatie voor de productie van groene stroom met een nominaal elektrisch vermogen van meer dan 20 MW, wordt het aantal in te dienen groenestroomcertificaten geëvalueerd en eventueel verhoogd door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering stelt ook voor elk jaar een bruto binnenlandse groenestroomproductie voorop en legt indicatieve subdoelstellingen per hernieuwbare energiebron vast die erop gericht zijn de vooropgestelde bruto binnenlandse groenestroomproductie te bereiken.”;

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“§3. In afwijking van §2 wordt Ev verminderd met de volgende hoeveelheden:

- 1° voor de afname tussen 1000 MWh en 20.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 40% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was. Deze vermindering geldt enkel voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen);
- 2° voor de afname tussen 20.000 MWh en 100.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 75% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 3° voor de afname tussen 100.000 MWh en 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 80% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 4° voor de afname boven 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 98% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 5° de hoeveelheid elektriciteit waarvoor door grote verbruikers of gegroepeerde verbruikers met een totaal verbruik van meer dan 5 GWh in naam van de certificaatplichtige groenestroomcertificaten werden ingediend.”;

3° in paragraaf 4 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Het Vlaams Energieagentschap legt een evaluatie van de quota- en productiedoelstellingen, vermeld in §2, voor aan de Vlaamse Regering indien:

- 1° het aantal beschikbare certificaten minder dan 105% of meer dan 125% bedraagt van het aantal voor te leggen certificaten;
- 2° de verhouding tussen het aantal toegekende voor de certificatenverplichting aanvaardbare certificaten en de totale bruto geproduceerde groene stroom meer dan 5% afwijkt van de verhouding bij de vorige evaluatie;
- 3° de werkelijke productie per hernieuwbare energiebron meer dan 10% afwijkt van de subdoelstellingen per hernieuwbare energiebron, vermeld in §2. In dat geval wordt tevens geëvalueerd welke de oorzaken zijn van die afwijkingen en worden remedierende maatregelen of bijsturing van de subdoelstellingen voorgesteld.”;

4° in paragraaf 4 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De resultaten van de evaluatie worden door het Vlaams Energieagentschap publiek gemaakt.”.

Art. 12. In artikel 7.1.11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 6 mei 2011 en 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het aantal warmte-kranchcertificaten dat in een bepaald jaar n moet worden ingediend, wordt vastgesteld met de formule:

$C_w = W \times E_v$, waarbij:

C_w gelijk is aan het aantal in het jaar n in te dienen warmte-kranchcertificaten door een bepaalde toegangshouder;

W gelijk is aan:

1° 0,0119 als het jaar n gelijk is aan 2006;

2° 0,0216 als het jaar n gelijk is aan 2007;

3° 0,0296 als het jaar n gelijk is aan 2008;

4° 0,0373 als het jaar n gelijk is aan 2009;

5° 0,0439 als het jaar n gelijk is aan 2010;

6° 0,0490 als het jaar n gelijk is aan 2011;

7° 0,0760 als het jaar n gelijk is aan 2012;

8° 0,086 als het jaar n gelijk is aan 2013;

9° 0,098 als het jaar n gelijk is aan 2014;

10° 0,105 als het jaar n gelijk is aan 2015;

11° 0,112 als het jaar n gelijk is aan 2016;

12° 0,112 als het jaar n gelijk is aan 2017;

13° 0,112 als het jaar n gelijk is aan 2018;

14° 0,112 als het jaar n gelijk is aan 2019;

15° 0,093 als het jaar n gelijk is aan 2020;

16° 0,070 als het jaar n gelijk is aan 2021 en daarna;

E_v gelijk is aan de totale hoeveelheid elektriciteit, uitgedrukt in MWh die in het jaar $n-1$ afgenomen werd op afnamepunten in het Vlaamse Gewest waarop de betrokken persoon geregistreerd stond als toegangshouder in het toegangsregister van de betrokken elektriciteitsdistributienetbeheerder, beheerder van een gesloten distributienet, beheerder van het plaatselijke vervoernet van elektriciteit of beheerder van het transmissienet. Daarbij wordt de afname per afnamepunt beperkt tot de afname tijdens de periode waarin de betrokken persoon geregistreerd stond als toegangshouder.

Wanneer een bandingfactor wordt vastgelegd voor een warmte-kranchinstallatie met een nominaal elektrisch vermogen van meer dan 50 MW, wordt het aantal in te dienen warmte-kranchcertificaten geëvalueerd en eventueel verhoogd door de Vlaamse Regering.

§2/1. In afwijking van §2, wordt E_v vanaf 31 maart 2013 verminderd met de volgende hoeveelheden:

1° voor de afname tussen 1000 MWh en 5000 MWh elektriciteit in het jaar $n-1$ op een bepaald afnamepunt, 10% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar $n-1$ waarin de betrokken persoon toegangshouder was. De vermindering geldt enkel voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen);

- 2° voor de afname tussen 5000 MWh en 20.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 15% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was. De vermindering geldt enkel voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen);
- 3° voor de afname tussen 20.000 MWh en 100.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 25% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 4° voor de afname tussen 100.000 MWh en 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 50% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 5° voor de afname boven 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 80% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rata van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was.

Het geheel van afnamepunten van afnemers op een op 1 juli 2011 bestaand net dat voldoet aan de criteria van artikel 1.1.3, 56°/2, wordt als één afnamepunt beschouwd.

Het geheel van afnamepunten van afnemers van een na 1 juli 2011 aangelegd net dat voldoet aan de criteria van artikel 1.1.3, 56°/2, wordt als één afnamepunt beschouwd, voor zover het gesloten distributienet is aangesloten op het transmissienet of het plaatselijke vervoersnet van elektriciteit.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het Vlaams Energieagentschap legt een evaluatie van de quotadoelstellingen, vermeld in §2, voor aan de Vlaamse Regering indien:

- 1° het aantal beschikbare certificaten minder dan 105% of meer dan 125% bedraagt van het aantal voor te leggen certificaten;
- 2° de verhouding tussen het aantal toegekende voor de certificatenverplichting aanvaardbare certificaten en de gerealiseerde warmte-krachtbesparing meer dan 5% afwijkt van de verhouding bij de vorige evaluatie.

De resultaten van de evaluatie worden door het Vlaams Energieagentschap publiek gemaakt.

De Vlaamse Regering kan onder meer op basis van die evaluatie de quotadoelstelling zoals vermeld in dit artikel aanpassen.”.

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 16 maart 2012, wordt een artikel 7.1.15 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.1.15. Elke leverancier mag maximaal de door hem daadwerkelijk gemaakte kosten om te voldoen aan de verplichting, vermeld in artikel 7.1.10 en 7.1.11, doorrekenen aan de eindgebruiker.

Als een leverancier die kosten expliciet vermeldt op de factuur, mag het vermelde bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat de VREG voor die leverancier gepubliceerd heeft in het rapport, vermeld in artikel 3.1.3, eerste lid, 4°, d).”.

Art. 14. In titel VII van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 6 mei 2011 en 8 juli 2011, wordt een hoofdstuk I/1, dat bestaat uit artikel 7.1/1.1 tot 7.1/1.3, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk I/1. Garantie van oorsprong

Art. 7.1/1.1. §1. De VREG kent een garantie van oorsprong toe aan de eigenaar van een productie-installatie die in het Vlaamse Gewest ligt, of aan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daarvoor door hem is aangewezen, voor iedere 1000 kWh elektriciteit die in de installatie wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen of kwalitatieve warmte-kranchkoppeling.

§2. De Vlaamse Regering legt de nadere toepassingsregels en procedures vast voor de vorm, de inhoud, de aanvraag en de toekenning van de garanties van oorsprong.

§3. De garanties van oorsprong die de VREG toegekend heeft, worden geregistreerd in een centrale databank. De Vlaamse Regering bepaalt de specificaties die per garantie van oorsprong in de centrale databank worden opgenomen.

Art. 7.1/1.2. De levering van elektriciteit in het Vlaamse Gewest als een hoeveelheid elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of elektriciteit uit kwalitatieve warmte-kranchkoppeling is toegestaan als de aldus geleverde hoeveelheid elektriciteit overeenstemt met het overeenstemmend aantal kWh van de garanties van oorsprong respectievelijk inzake elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of elektriciteit uit kwalitatieve warmte-kranchkoppeling, die ingeleverd zijn in de centrale databank.

Art. 7.1/1.3. De Vlaamse Regering bepaalt onder welke voorwaarden garanties van oorsprong die toegekend zijn door de daarvoor bevoegde instantie van de federale overheid, de andere gewesten of andere landen, kunnen worden ingeleverd, zoals vermeld in artikel 7.1/1.2. Die voorwaarden moeten objectief, transparant en niet-discriminerend zijn.”

Art. 15. Aan artikel 13.3.5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 mei 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° een boete van 41 euro per warmte-kranchcertificaat dat de certificaatplichtige op 31 maart 2013 te weinig heeft ingediend bij de VREG in het kader van de certificatenverplichting, vermeld in artikel 7.1.11, en een boete van 38 euro per warmte-kranchcertificaat dat de certificaatplichtige na 31 maart 2015 te weinig heeft ingediend bij de VREG in het kader van de certificatenverplichting, vermeld in artikel 7.1.11;”;

2° een paragraaf 1/1 wordt ingevoegd die luidt als volgt:

“§1/1. Bij niet-naleving van de verplichting, vermeld in artikel 7.1.15, legt de VREG de betrokken leverancier een boete op die gelijk is aan de te veel doorgerekende of de te hoge, op de factuur vermelde kosten, vermenigvuldigd met twee.”

Art. 16. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 16 maart 2012, wordt een artikel 15.3.5/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 15.3.5/4. Groenestroomcertificaten en warmte-kranchcertificaten die zijn afgeleverd voor 1 januari 2013 kunnen nog tot twaalf maanden na die afleveringsdatum worden gebruikt als garantie van oorsprong.

Een groenestroomcertificaat of een warmte-krachtcertificaat dat werd ingediend in het kader van de certificatenverplichting, in de zin van artikel 7.1.5, §1, kan niet worden voorgelegd als garantie van oorsprong, in de zin van artikel 7.1/1.1.

Een groenestroomcertificaat of een warmte-krachtcertificaat dat werd ingediend als garantie van oorsprong, in de zin van artikel 7.1/1.1, kan na die indiening ook nog worden ingediend in het kader van de certificatenverplichting, in de zin van artikel 7.1.5, §1, tenzij wanneer het een warmte-krachtcertificaat betreft dat alleen werd toegekend voor 1000 kWh elektriciteit die in de installatie werd opgewekt uit kwalitatieve warmte-krachtkoppeling.”.

Art. 17. §1. Artikel 2, 3°, is niet van toepassing op een productie-installatie waarvoor de aanvraag voor een ingrijpende wijziging bij de VREG werd ingediend voor 25 mei 2012 voor zover de ingrijpende wijziging in gebruik genomen wordt voor 1 februari 2013.

§2. Artikel 8, 3°, is voor het eerst van toepassing op nieuwe productie-installaties die op de dag van de inwerkingtreding van dit decreet nog niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning beschikken.

Bart MARTENS
Robrecht BOTHUYNE
Liesbeth HOMANS
Michèle HOSTEKINT
Sonja CLAES
Marc HENDRICKX
Dirk DE KORT